

Handwritten text, possibly a signature or date, in the top right corner.

*Katai Yoxsef : Kairlo' nersse*

203720

# שַׁעֲשׁוּעֵי יוֹסֵף

מאת

יוֹסֵף הַפְּטָאִי

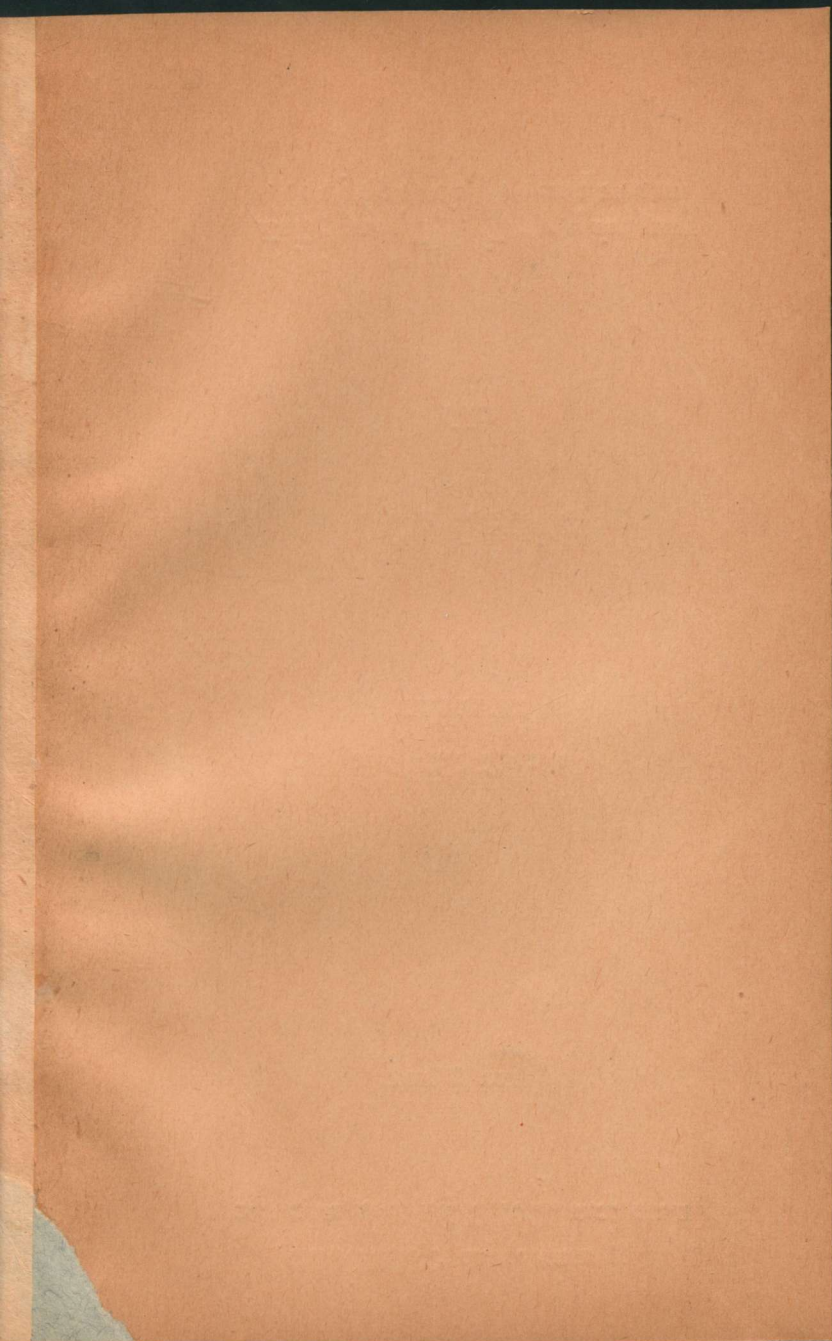
בודאפעשט

שנת תרס"ג לפ"ק.

Ára 2 kor.

בהוצאת של יאז. שלעזינגער מוכר ספרים

בודאפעשט, קיראלי-אושצא 1.



803.728  
803

# שְׁעֵי שוּעֵי עֲלֻמִּים

מאת

יוסף הפטאי

בודאפעשט

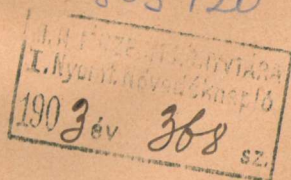
שנת תרס"ג לפ"ק.

---

בדפוס של שאמ. מארקוס באטהארי-אומצא נר. 20.

803.728

803 720



# לכבוד

אדוני רבי ומורי החכם הגדול, שמו נודע  
בכל קצוי ארץ לתהלה ולתפארת

הרב ר' בנימין זאב בכרך ד"ר נ"י

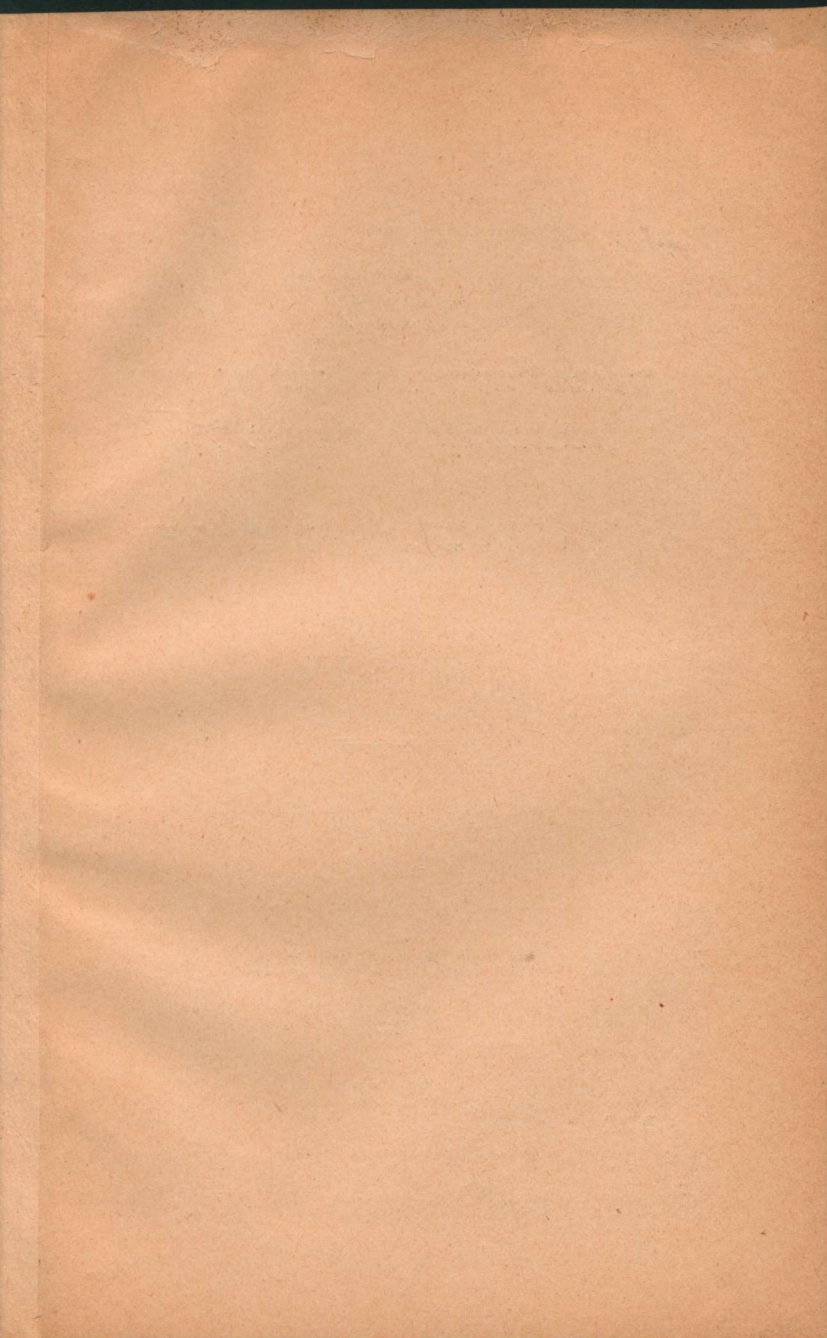
---

## מנחת תודה

מאת

תלמידו

י"ד"פ.



למנצח בגנינות מזמור שיר ידידות ליוסף: מה-  
 יפית שפה עברה תנעמי לאון שמעת: קולך ערב  
 משיב נפש ירד חדרי כליות ולב: בְּהַמְלַת רוּחַ בְּרָאשׁ  
 אֲמָנָה בְּשֹׁחַר לֹא-עָבוֹת: יתלחש בשוכה ונחת  
 וישורר זמרותיה: בְּבֶן יֶקֶר בְּחֶק אִמּוֹ יָנוּם לְשִׁיר  
 שֶׁשָּׁעִיהָ: תִּישֵׁן אֵילֹתַי לְהוֹד קוֹלְךָ וּנְפִשִׁי בְּשִׁשּׁוֹן  
 תתמוגג: וְהִיִּיתִי בְּחוֹלָם חֲלוֹם וְעֵינִי תִרְאֶנָּה חֲזִינוֹת:  
 בְּדֶר הַכְּרָמִל בְּבוֹד הַלְבָנוֹן יתנשא בתשאות חן:  
 לִפְנֵי צִיּוֹן מִלְּאֲתִי אָדָם יְרוּשָׁלַם עִם לְהִקֵּת גְּבִיאָהּ  
 וְכִלְנַעִימוֹת נָצַח: בְּכִלְזֹאת שָׂא עֵינֶיהָ וְחִבִּיטָה יָמִין  
 וּשְׂמָאל: יוֹשְׁבֵי אֶרְצֵנוּ פָּנוּ אֵלֶיהָ עָרָה וַיִּשְׁלִיכֶנָּה אַחֲרֵי  
 גֹם: אֱלֹה מִפֶּה בָּעֲרִים אֲמָלִים לֹא יָדְעוּ בְּמָה יִבְשֻׁלוּ:  
 כְּרֹגְבֵי אֶרֶץ דָּבְקוּ לַעֲפָר בְּרוֹב כֹּחַ לֹא יָסֵעוּ: חֲמָדוֹ  
 לָהֶם שִׁפְת עֲלָגִים חָצִיה אֲשֶׁר־נָזוּ וְחָצִיה סִפָּרָד: וְלִשּׁוֹן  
 זֶו נִפְלְגָה בְּגוֹלָה יֶאֱחֹזוּ וְלֹא יִרְפוּהָ: וְאֱלֹה מִפֶּה  
 חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם בִּילְדֵי גִבְרִים יִשְׁפִּיקוּ: יתרוצעו אף  
 וְזָמְרוּ שִׁירֵי עֲגָבִים אֵין מִסְפָּר: וּבְמִשְׁלֵי אֶפֶר נִשְׂאוּ  
 דוֹדָגִים יתענגו בָּאוֹת נֶפֶשׁ: וְגֵאוֹם יתוֹה חֲזוֹן גְּבִיא  
 לֹא יִשְׂאוּ עַל שִׁפְתָּם: כִּי טַפֵּשׁ לִבָּם לֹא יָדְעוּ וְלֹא  
 יִבִּינוּ לְהַפְלוֹת בֵּין טוֹב לָרָע: וְאַתָּה אִישׁ חֲמוּדוֹת רַעִי  
 בְּלִחְפָצֵי בּוֹ: אַתָּה לְבִשְׁת רוּחַ נִתְרַהֵב נִפְשֶׁךָ עֵז:

שָׁמַת פָּנֶיךָ בְּתַלְמִישׁ וְלִכְסִילִים לֹא תִשִּׁית לֵב: וְתִבָּא  
 אֶל הָעָם הַזֶּה לְמִסּוֹף בָּהֶם רוּחַ חַדְשָׁה: בִּי לִבְךָ  
 לְחַנּוּכֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׁפַת עֶבֶר מִחֲמַד נִפְשָׁךְ: לִבֶּן אֲנִי  
 תִּפְלֶה וְקוֹלִי אֶל אֱלֹהֵי הָעֵבְרִים: פַּעַם הָאֵשׁ יִהְיוּ  
 סִפְרֶךָ אֶל אַרְבַּע בְּנֵי אֲדָם: בְּנֵי אָדָם וּבְנֵי אִישׁ  
 תִּבְעַר בָּם שְׁלֵה־תִּיהֶ: שְׁתוּמֵי עֵינַי יַחֲזוּ וַיִּשְׁמְחוּ  
 וַיֹּאמְרוּ רְאִינוּ אֹר: לְקוֹל רַעְמוֹ וּתְרוּמָנוּ יִשְׁנִים  
 חֲקָאִים עַל שְׁמֵרֵיהֶם: וְתַתְּחִנָּה אֲנִי הַחֲרָשִׁים  
 לְשִׁמוֹעַ אֶל הַרְנָה: וְאַתָּה תַּחֲנֶנֶה בְּלִיַּחַתְנוּעָה אֲנִי  
 תִּרְאֶה וְנִחְרַת: וְתַעַשׂ לְךָ שֵׁם גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּיוֹם הַזֶּה  
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

## מִשָּׁה בֶן־צְבִי

בְּיָד אֶפְעֵשׁ שְׁמִי שְׁנַת תַּרְסִיג רִאשׁוֹן לְחֹדֶשׁ כִּסְלוֹ.

## לְמוֹרִי

(סאנעט)

בָּדַד אָבִי חָקַר תּוֹפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל,  
בָּדַד גָּאוֹן עֲמֻנָה רַבִּי וּמוֹרִי,  
לִפְּיֵד רוּחִי וְנַפְשִׁי וְשָׁעִי וְאוֹרִי,  
רֹאשׁ שְׁעֵשִׁיעִי עֲלוּמִי אֵד בָּדַד יִתְפָּאֵר!

שְׁעֵפִי זְכַרְנוֹתִי לְמַרְחָק אֶסְעַר,  
וְהִנֵּה יֵשְׁבוּ בְּרוּחַ מִדְּיָצְרִי,  
מַלְחָשִׁים בְּלֹט עַל קִנֵּי כְנָרִי,  
אֶתְדָּה הָיוּ! רָאוּ אוֹרְךָ, כִּי יִהְיֶה . . .

אֶתְהָ עוֹרְרֶת רוּחִי מְגֵלָה סִתְרִים,  
קָחָה מִנְחָתִי זֹאת, תּוֹדָה תְּבִיעַ,  
עָרִי יַעֲלֶה כְנָרִי עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים  
עַל גַּפִּי עֲנָנִים, גִּבְהִי רִקְיעַ,  
פֶּתַח לִי מַחְלָכִים בֵּין הַנְּגִנִים וְנְשָׁרִים  
וְאִזְּ אֶכְבֶּדְךָ בְּשִׁיר אִיטִיב לְהַרְיֵעַ!

(ניטרא תרס"ב)

# עַל הַזֶּהָב

## I.

אָסְפוּ אֶת־נַגְהֵם, חֲדָלוּ מִהַגִּיתָ,  
חֲדָלוּ מִהַתְנַאֲוֹת מַלְכֵי רָקִיעַ,  
שָׁמֶשׁ וַיָּרַח וְכָל־צֶבֶא הַשָּׁמַיִם;  
הִתְקַדְּדוּ כָּלֶם, אוֹרֶם לֹא יִהְיֶה,  
מִקּוֹל אֱלֹהִים פָּחַדוּ וַיִּבְהָלוּ,  
קוֹל שְׂדֵי בִסָּה חֲשָׁד עַל אַפְסִים.

מִקּוֹל אֵל עֲלִיּוֹן, חֲצַב אִישׁ שֶׁלֶהְבָּה,  
מִשְׁאֲנַת שְׂדֵי, אִיוָּמָה וְגִשְׁוֹנָה,  
רָגְזוּ שִׁכְנֵי תִבְלִי, רָעֲדוּ וַחֲלוּ;  
בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ בִּי הָרָעִים עִשָּׂה גִפְּלֹאוֹת,  
הִתְגַּעְשׂוּ מִדְּבָר, עִם חָרִים וּגְבָעוֹת,  
גִּפְּלוּ אֲרָזֵי אֵל וּבְרוֹשִׁים הִרְעִלוּ.

אֲרִיזֹת וּבְפִירִים, נִמְרִים וְשִׁחָלִים,  
 חֶלְפוֹ וַיְנֹסוּ אֶרֶץ הַצִּלְלִים,  
 מִגַּעַרְתֹּת אֵל, יִצְרִיחַ אֶף יָרִיעַ,  
 מִבֵּין עַרְפְּלֵי טַחַר, בְּרָקִים וְעִנְנִים,  
 עַל הַר בַּחוּר מִבֵּין הָרִים גְּבוּגִים  
 נִגְלָה יְיָ לְעַמּוֹ, אֲשֶׁר־דָּת יוֹפִיעַ:

"אֲנֹכִי יְהוָה! אֲנֹכִי אֱלֹהִידָּה!  
 אֵל אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲבוֹתֶיךָ,  
 מוֹצִיאֲךָ מִמַּחַת סְבִלֹת מִצְרַיִם;  
 שֵׁם שִׁבְרֹתִי עָלֶיךָ בְּזֹרֹעַ נְטוּיָה,  
 לְמַעַן הַבִּיאֲךָ אֶל אֶרֶץ פְּרִיָּה,  
 לְרִוְתֶךָ חֶלֶב, דְּבִשׁ וְדֶגֶן שָׁמַיִם."

"אֲנֹכִי יְהוָה!" יִרְעַם אֵל בְּקוֹל שְׁאוֹן,  
 "לִי גְבוּרָה וּמִמְשָׁלָה, גֹּאֲחַ וְגֹאֲוִן!  
 תִּפְנֹתִי אֶרֶץ, חֲצִבְתִּי עַמּוּדֶיךָ,  
 אִם תֵּאָבֹו שְׁמַע וּבְרִיתִי תִנָּצֵר,  
 תִּלְכּוּ בְּדַרְבֵּי וַחֲקוֹתִי תִשְׁמְרוּ  
 לָכֵן הִיא וְאַתֶּם רְדוּ בְּכָל־אֲשֶׁר עָלֶיךָ!"

"אֲנֹכִי אֶל שְׂדֵי, אֶל שְׂגִיָּא כֹחַ!  
 בְּאַלְתִּיךָ מִצֹּר אֶל אֶרֶץ מְנוּחַ  
 אֶרֶץ חֶלֶב וְדִבְשׁ, רַחֲבַת יָדַי;  
 אֲדָא אִם תִּמְרוּ וּמִשְׁפָּטִי תִמְאַסּוּ  
 תַחֲלִלּוּ בְרִיתִי וּמִצְוֹתַי לֹא תַעֲשׂוּ  
 אֲנִקֶּם מִכֶּם גְּכֶם בְּרִית שְׁבָעָתִים!"

"אֲנֹכִי אֶל שְׂדֵי, אֶל אִיּוֹם וְנוֹרָא  
 אִם לֹא תֵאבְדוּ לָקֵת בְּדֶרֶכִי הַתּוֹרָה  
 אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן הַיּוֹם לִפְנֵיכֶם!  
 אֲנִי אֶל רַחוּם וְחֲנוּן וְאַתֶּם עֲמִי  
 אִם תִּלְכּוּ בַתּוֹרָתִי, בְּנֵי וּלְאֻמִּי  
 אֲנִי יְהוָה, אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם!"

מִרְעַם נִרְא־עֲלִילָה וְקוֹלוֹת הַזְּקִיב,  
 מַעֲנִינִים וְלִפְיֵדִים עִם אֱלֹהֵי בְרָקִים  
 גִּמְגוּ בַתְּהִתִּית הָהָר עִם יִשְׂרָאֵל,  
 גִּסְגּוּ אַחֲוֹר בְּרַעְדָּה וְחִלְחָלָה,  
 בֶּקַּ מֹשֶׁה נִגַּשׁ בַּחֲרָדָה וּבְהִלָּה,  
 נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֵל.

למרום עלה משה מרומי שחקים  
לקחת מיד אלהים תורות וחקים  
משפטים יקרים מפז ומפנינים ;  
לבקש אין הרעה לבקש תושיה  
מגן לעדריו הערקים ציה  
לפנות ארחותם מפחים וצנינים.

\*

פתחת הקר יעמדו באימה נפחד  
בני ישראל כהנים ולוים יחד  
איש איש על הגלגל שם שבן לשבטיו  
בקר חדלו הקולות נאלמו דומיה  
ועתה תערג נפשם לתורה ותושיה  
לקחת חקות אלהים ומשפטיה.

\*

”מהוה ביש משה גאלנו ?  
מהוה לא יחיש לשוב אלינו  
רהיות לנו במדבר הזה לעינים ?  
הכי לעזבנו סגורים ונכובים  
בארץ לא ורועה תעים ונדיחים  
הוציא אתנו מארץ מצרים ?”

בן יתלונן אפססוף עם העבדים  
 בדתמהמה משה לרגעים אחדים  
 במקום משכן אלהים גבתי שמים  
 פתאם ישאו עיניהם ברב מחומה  
 יראו חזות קשה בפחד ואימה  
 ימסו לבביהם ישפכו בפים

שם מבין מפלשי עבים הטחורים  
 יצאו ארבעה מלאכים שחורים  
 בקנפים פרושות דחופים ומבהלים  
 במשק אבריהם יחוללו רוח סערה  
 מלחב עיניהם יפיצו גהרה  
 על ראשי הגבעות ופסגות ההרים

על בגפיהם ישאו מפות סחרת  
 רבודה חטבות מרבדי תפארת  
 יציע אראלים משבב אפנים  
 עליה שם גזית משה תנוח  
 גזיתו הטחנה בלי גשמה ורוח  
 שם תשבב גהרת בגנים משגים

מִרְאֲשׁוֹתֶיהָ יִלְחֲמוּ שְׁנֵי כְּדָבִים,  
 סָבִיב סָבִיב לָהּ עֲמוּדֵי לְהָכִים  
 עָלֶיהָ מִרְחָפִים צָבָא שְׂרָפִים מִלְמַעְלָה  
 יִסָּכְכוּ עַל פְּנֵיהָ בְּרֹחַב בְּנִפְיָהֶם  
 בֶּן יִרְחֲפוּ וְסַעַר קָטַב אַחֲרֵיהֶם  
 מִקְצָה שָׁמַיִם עַד קִצְחוֹ בְּקוֹל הַמֶּלֶךְ.

בְּאֲשֶׁר יִחְלֹם הָאִישׁ וְהוּא מֵת בְּחִלּוֹמוֹ  
 וְהַקִּיץ לְהַנְעִים לֹא יֵדַע פְּתֻרָתוֹ  
 אִם יֵאֱמִין לְחִלּוֹם אוֹ לְמִרְאָה עֵינַיִם  
 בֶּן הָיָה יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיוֹן הַנּוֹרָא  
 נְבוּכִים מִפֶּחַד מִרְתָּת וּמִנֹּרָא  
 יִפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם בְּפִיק בְּרָכִים.

יָבִבּוּ וִיקְנְנוּ יִסְפְּדוּ וְיִתְאַבְּלוּ  
 יָגִהוּ וְיִזְעֲקוּ יִתְפַּלְּשׁוּ וְיִתְהוֹלְלוּ:  
 "הָהָה! מֵת מִשָּׁה! מֵת רָעָה נִפְשָׁנוּ!"  
 שֶׁק וְאַפֵּר יְשִׁימוּ עַל רְאֵשֵׁיהֶם  
 וּבְקוֹל תַּאֲנִיָּה יִשׁוּבוּ לְאַהֲלֵיהֶם:  
 "הָהָה! מֵת מִשָּׁה! מָה אַחֲרֵיתָנוּ?!"

## II.

יתאסף העם בקול שאון והמלה  
 אנשים ונשים גם בחור ובתולה  
 קטון וגדול יבואו בעדי עד"ים ;  
 זה ארבעים יום מאז משה נעלם  
 שכתוהו מאז ולא יזכרו עוד אכלם  
 גם שכתו אל הוציאם ממצרים.

נעקרו מלבבם שרשי האמונה  
 אשר נטע בקרבם בחקמה ותבונה  
 משה איש האלהים בהשכל ודעת  
 מאסו חין ערך נעם אמרותיו  
 מעבדות וחרות פניני תורותיו  
 שכתו האותות אשר הראם לדעת.

שכתו עבודת הפרך הפח והמוקש  
 מכות רצועות השטר שוט הנגש  
 וכדמדי מצרים אשר סבלו  
 רק השומים הפצלים והאבטיחים  
 פתותי הלחם ועצמות הזבחים  
 אשר ימאסו הכלבים בזכרונם עליו.

יִיטב בְּעֵינֵיהֶם לִסְבּוֹל וּלְהִכָּנַע,  
תַּחַת נְגִישִׁים וְעֹרִיצִים לְהִתְרַעַע,  
לְהִשָּׁפֵל עַד אֶרֶץ כְּרָמֶשׁ וְתוֹלָעָה,  
לְלַחֵד בֶּףּ רִגְלֵי אֲדוֹנִים בְּעַד פֶּת לֶחֶם,  
מִהֶלֶם וּלְעַמֹּל וּלְהַטּוֹת שֶׁכֶם  
בְּעַד אֶרֶץ בָּהּ בְּרַבַּת אֱלֹהִים גְּמוּעָה.

יְתִיצְבוּ וַיִּתְּנֻעְצוּ יַחַד בְּתִשְׁאָה,  
קוֹלֹת בְּקוֹלֹת יִתְלַקְחוּ בְּתִרוּעָה,  
כְּמוֹ אֲנָקַת סָדוֹם מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה.  
הָאֶחָד יִתֵּן קוֹל "נְשׁוּבָה מִצְרִימָה!"  
שֵׁנִי "נִעְלָה אֶל מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה!"  
אֶחָדִיו שְׁלִישִׁי "נַעֲשֵׂה עֵגֹל מִסִּכָּה!"

"נַעֲשֵׂה עֵגֹל מִסִּכָּה! בָּנִים אֲמָרִיו!"  
יִצְוֶדוּ כֹּה אֶחָד מִפִּי אֶת־דְּבָרִיו  
"אוֹתוֹ נַעֲבֹד וְהוּא יֵלֵךְ לִפְנֵינוּ!"  
הֵן הִבֵּאֵנוּ עִמָּנוּ כֶּסֶף וְזָהָב,  
אֲבָנִים יְקָרוֹת חֲלָאִים וְכֶתֶם רָב  
אֱלֹהֵי זָהָב נַעֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהֵינוּ!

למה לנו אל גבה על גבה,  
לא נוכל ראותו גם דבריו שמע,  
מגביה לשבת גבהי שמים?  
אלהי זהב נעשה לו נערוד תפלה,  
עמו גחנה גם נשמחה ונגילה,  
בבני גמר, הודו, פוש וספרנים!"

כן יתאמרו עם מבי הערוד,  
יתאספו ויבואו כלם אל אחרון,  
"עשה לנו אלהים!" יאמרו בקול גבורה,  
והוא יעגם בהשקט "למי עגיל וצמידים,  
כלי זהב ואבנים שרשרות ורבידים  
התפרקו וביאום אלי מהרה."

כרגע יסירו עדים מעליהם,  
נשים ובתולות גומיהן וחליהן,  
טבעות זהב וכתם, פומז ושהרון,  
אשר בוזו על יסוסם מעל החללים,  
גם כלי זהב ממצרים נשאלים  
יביאו ויתנום בבדלה אל אחרון.

אֶל תּוֹד הַמִּצְרָף בֵּין גְּלִי לְהִבִּים,  
 יִשְׁלִיךְ אֶהְרֹן הַכֹּלִים וְהַזְהִבִים,  
 שָׁם יִתְּכוּ כְמוֹ הַנֶּגֶז הַחֲלָאִים;  
 פִּתְאֹם יִשְׁתַּמֵּם וַיִּתְּפֹל אֶת־מִקְדוֹן,  
 מִתּוֹד הַמִּצְרָף הִנֵּה יֵצֵא בְּנֹאֵן  
 עֵגֶל זָהָב גִּבֹּה קוֹמָה עִם חוֹד נָעִים.

עֵינַיִם לוֹ כִּשְׁתִּי אֲבִנִי סְפִירִים,  
 תַּחֲלִנָה כְּכִבְבִּים בְּקוֹיִם מִזְחִירִים,  
 עַל רֹאשׁוֹ קוֹנֶצֶת תַּלְתָּלִים מִצְהָבִים.  
 צִנְאוֹרוֹ כִּתְמָר יִשְׁלַח פְּאוֹרוֹתָיו,  
 וְנָבוֹ כְּמוֹ אֶרֶז יֵרֵד עַד פְּרִסוֹתָיו,  
 רִגְלָיו בְּעַמּוּדֵי הַיֶּכֶל מְחַפְּסִים.

עַל פִּדְחָתוֹ חֲקוֹק בְּפִתּוּחֵי חֶתֶם  
 בְּאוֹתִיּוֹת גְּדִלוֹת, לְמַעַן יִהְיֶה לְדוֹרוֹתֶם,  
 "אֲנִכִּי הָאֵל, אֱלֹהֵי עַם יִשְׂרָאֵל."  
 יִרְאוּהוּ הָעַם וַיִּרְעוּ לוֹ בְּרִנָּה,  
 "גְּדֹל אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פֶּסֶל וְתַמּוּנָה  
 מִמֶּלֶךְ וּמִלְבוּשׁ, דָּגוּן וְעֵצָאֵל!"

"עו אלהינו מאלהי צדונים,  
 מכמוש, מעשתות אלהי עמונים,  
 אפיין כח הוא משמש וירח!  
 אדיר הוא מכל־הבעלים וחסמים,  
 לו נפרש בפנינו בשפתי נאמנים  
 אותו נעבד, גם נבנה לו מזבח!"

לשלם נדרם לעגל ירצו חשים,  
 לבנות המזבחות אנשים ונשים,  
 ללבון הלבנים ולעשות החמר,  
 ילדים הצעירים יביאו אבן ואבן,  
 זקנים וישישים יקוששו קש ותבן,  
 ורבים יעמידו לאשרה אלון ותמר.

תקל להם לשש מאות אלף בנים,  
 לבנות לרנעים גם היכלים וארמנים,  
 אף כי מזבחות וקמות אלפי רבקה,  
 "בִּלְתָּה הַמְּלֹאכָה!" יקראו כלם בְּרָמָה  
 "הג לאלהינו על כל־פני האדמה!"  
 ועל המזבחות יציתו איש שלהבה.

יִקְרִיבוּ לַעֲגֹל עֲלוֹת וְזִבְחִים.  
 וְזִבְחוּ שְׁלָמִים, גַּם יִסְכוּ נֶסֶכִּים.  
 יִקְטִירוּ קִטְמֶת לְרֵיחַ גִּיחוֹחַ.  
 יֹאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּתְרוּעְעוּ וַיִּשִּׁירוּ  
 בְּתַפִּים וּמַחֲלֹת הָעֹגֵל וּבַתִּירוּ  
 בְּמִינִים וְעִנְבִּים הָלֶךְ וְנִצָּח.

יִרְבְּדוּ הָאֲנָשִׁים עִם נָשִׁים תַּפּוֹת  
 נְעָרִים עִם עֲלָמוֹת בְּנוֹרוֹת מְנַפּוֹת.  
 גַּם אֶהְיוֹן יִרְבֵּד שִׁמְח בְּמַחֲלוֹת.  
 יִפְּזוּ וַיִּכְרְבוּ וַיִּנְגְּנוּ וַיִּזְמְרוּ  
 בְּנִגִּינוֹת וְשִׁירִים הָעֹגֵל יִפְּאֲרוּ.  
 עַד אֲשֶׁר תִּרְוְעוֹת שִׁשְׁזֹנִם הַשְּׂמִימָה עֲלוֹת.

## III.

מדוע משה, מדוע לא מחרת,  
שוב אל עדרך, במדבר השארתי,  
מָרָם יִחְטֹא הָעָם חֲטָאָה גְדֹלָה ?  
לָמָּה חֲמַדְתָּ בְּתַאִים מְרוֹחִים,  
שָׁבַת בְּמִרוֹמִים בֵּין לַחֲקֵת מְלָאכִים,  
לְהִתְעַנֵּג בְּשִׁמְעַ רוֹן כִּכְבִּי לִילָה ?

יָפַעַת כְּבוֹד יְיָ רְאִיתָ וְזָחַת,  
וְתִקְחֶדָּה לְעִלוֹת, לְרוֹת נָחַת,  
וְתִרְכַּב עַל כְּרוֹב עַל גִּפִּי עֲנָנִים;  
שָׁמָּה נִהְרָתָ וְשֵׁשׁ וָרֶחַב לָבֶדָּה,  
וְתִשָּׁבַח עֲדָתְךָ צֶאֱן מְרֵעִיתְךָ,  
נָשִׁית פֶּקֶד עֲמֶדָּה, עִם קִשָּׁה פָּנִים . . .

עַתָּה בֵּין אִפְנִים נִשְׁאֵת כְּנָפִים  
וְתִרְחַף בֵּין שָׁרָפִים כִּכְבִּי שָׁמַיִם  
מִיִּמִּינְךָ מִיִּכְאֵל, מִשְׁמַאֲלֶךָ גְּבִרְיָאֵל;  
עַתָּה בְּשִׁפְעַת אוֹר יִקְרוּת הַחֲפִלָּה,  
הִבֵּט עָלֶי אֶרֶץ לָמָּה לֹא הִשְׁפַּלְתָּ  
לְרֹאוֹת חֲשֵׁבֶת אֶפֶל, חֲטָאת יִשְׂרָאֵל ?

מדינע לא זכרתי חכם הרזים  
 כי יפלו גם עצי ברזשים וארזים  
 אם שרשיהם בארץ חרבה וציה?  
 שוא ירימו גבהי עננים ראשיהם  
 להאזין רנת זמיר, נטישותיהם. . . .  
 וית צפון מפילם ארץ תחתיה!

הנה זה עם הוצאת ממצרים,  
 עם ערלי ללב אטומי אזנים,  
 ללבון למדי השכל לא ידעי  
 שוא הטו און הקשב הקים ותורות,  
 ראו מלפידים ברמים וקולות,  
 הדבת כבוד יהוה, ודבריו שמעו!

קשר נא ערוד על תלמי עבותיך  
 פרא למד מדבר ורים על אבוסך  
 יחרש בשור וחמור בכל-מאמצי כח,  
 אך אם רגע בל תאשר ארחותיו  
 פתח תרצבותיו, התר מוסרותיו  
 חיש בצל יברה, המלט ופסת.

מִדּוּעַ לֹא חֲשַׁתְּ עַל אֲבֵרֵי רוּחַ  
 גִּנֵּן וְסִכַּךְ בְּדִלְתֵים וּבְרִיחַ  
 לְבַל יִתְּרוּ לְזִנּוֹת אַחֲרֵי עֵינֵיהֶם ?  
 (אִי לֹא תִפְשְׁתִּי גַם אֲנִי עַט וְכִסְתִּי  
 לְחוּק עָלֵי לִיחַ תַּעֲבֹה גִמְאַסְתִּי  
 לְדַרְאוֹן לְבִגְיֵיהֶם וּבְנֵי בִגְיֵיהֶם ! )

שֵׁם תַּעֲמֹד בָּעֵת, שֵׁם עַל רֹאשׁ הַפְּסָגָה  
 לְבָד סֶחֱרֹחַר מְלֵא תוֹנָה וְדֹאגָה  
 גַּעֲצֹב לְמִשְׁמַע אֶזֶן, לְמַרְאֵה עֵינַיִם !  
 מִשֵּׁם תִּשְׁמַע אֲנִקְתָּ עוֹלוֹת וּזְבָחִים  
 תִּרְאֶה הַמִּגְדָּנוֹת, מַעֲדָנֵי מְלָכִים  
 יוֹנֵק וְשׂוֹכֶה בְּמַחֲלוֹת הַמַּחֲנִים !

שֵׁם עַל הַצְרִיחַ תִּשְׁתַּמֵּם בְּתַמְדוֹן  
 מִשְׁתַּלָּל מִן הַמַּרְאֵה מִשְׁמִים בְּשִׁנְעוֹן  
 עַל הַרִיסַת בְּנוֹנָה, בְּנִית בְּעַמְלִים . . .  
 תַּת קוֹיֹת לָעַם עוֹר יִשְׁבַּע עֵינַיִם  
 לְבָרְאֵם עִם חֲדָשׁ בִּיגִיעַ בָּפִים  
 וְהִנֵּה אֲבִדּוּ כְּאִשּׁר יִאֲבְדּוּ הַצִּלְלִים !

שֶׁם יִחְתּוּ בְּךָ קוֹלוֹת עֲגָב וּמִינִים  
 מִמַּחְגֵּה יִשְׂרָאֵל בְּשָׁבִים וְעִנִּינִים  
 בְּאִנְקַת נְגוּעִים מַצְלִים מִמַּאֲכֻלַת  
 צִלְצִלֵי הַתְרוּעָה כְּנֻחַמַת חֲלָלִים  
 הַשִּׁירִים וְהַמִּירֹת בְּשִׁאֲנוֹת שְׁחָלִים  
 בְּצֻחַנַת מִגְפָּה רֵיחַ הַקְטָרֶת !

לָמָּה לֹא חִשַּׁתְּ עַל אֶלֶף אֲבָרִים  
 שׁוֹב אֶל בְּנִיךָ עַל כְּנָפֵי נִשְׁרִים  
 אָב רַחֲמֶיךָ רַעַה נֶאֱמָן אִישׁ הָרוּחַ?  
 לָמָּה עֲזַבְתָּ צִאֲנֶךָ תַּחַת צִאֲלִים  
 כִּי עָרַב לָךְ שִׁכְנֵי בֵּין שְׂרָפִים וְאַרְאֵלִים  
 בְּמִקּוֹם זֶה יִשְׂדֵי לְנֻצָּח זֶרֶם?

\* \* \*

מִבֵּין מַפְלְשֵׁי עֲנָנִים יֵרֵד בְּהִלָּה  
 מִשָּׁה אִישׁ הָרוּחַ יֵרֵד הִתְהַרָּה  
 מִזִּיּוֹ יִהְיֶה עוֹד קֶבֶן עוֹר כְּנִי  
 לַחֲבֹק עֲמוֹ יַעֲרֹג בְּכִלְיוֹן עֵינָיו  
 בְּאֵיל אֶל מַעֲנֹת וְאַפִּיקֵי מַיִם  
 בְּאָב רַחֲמֶיךָ לְנִשְׁק בְּנוֹתָיו וּבְנָיו

שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֲחֵזִים בְּזִרְעָתִי  
מֵאֲפִלִּים חָרָם עִם כָּל־מַעֲדָנוֹתַי  
מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ מְעֵלָפִים סְפִירִים  
מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם כְּכֹכְבִּים בְּלִילָה  
יִנּוּצָצוּ כְּמִרְאָה בְּזֶקֶן כְּעֵין חֲשִׁמְלָה  
דְּבָרֵי בְרִית עֲלֵם עֲשֵׂת הַדְּבָרִים.

כְּנוֹעַ עֲצֵי הַשָּׁדָה יִחַתּוּ מִרְעָם  
יִנּוּעַ לִבָּב מִשֶּׁה מַעֲבָרָה וְזַעַם  
בְּשִׁמְעוֹ קוֹל עֲנוֹת הַתָּפִים וּמַחֲוֹלוֹת:  
יִרְאֶה עֲגֹל הַזֶּהָב בְּחִימָה שְׂפוּבָה  
יִשְׁמַע בְּחִירֵי אָף הַמְּהוּמָה וּמְבוּבָה  
יִרְאֶה הַתַּעֲבָרָה יִשְׁמַע הַקּוֹלוֹת.

כְּבָעִם גָּדֹל וּבִקְצָף וְעֲבֵרַת פָּגִים  
יִשְׁלִיךְ מִיָּדוֹ שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָגִים  
יִנְפָצִם וַיַּפְצֹצֵם בְּרֹאשׁ אֶחָד הַסָּלְעִים:  
אֶל מַחְגֵּה יִשְׂרָאֵל יָנוֹם בְּחַפְזוֹ  
כְּאִרְיָה יִכְסֶּה לְשֹׁכֵר רָעֲבוֹן וְרוֹזֵן  
לְטֹרֶף טֹרֶף לְשֹׁנֵי מַעֲדָר הַסָּלָאִים.

יִשְׁכַּר הָעֵגֶל יִתְצַחוּ בְיָדִים,  
 יִמְחַגְּהוּ וַיִּזְרְחוּ עַל פְּנֵי הַמַּיִם,  
 שֵׁם יִרְדּוּ עֲפָרוֹת הַזֶּהָב בְּמַצְלָה  
 יִתּוּץ הַמְּזֻבָּחוֹת, יִהְיֶה הַבְּמוֹת  
 יִגְדַע הָאֲשֵׁרוֹת בְּלִי כְשִׁיל וְהִרְדְּמוֹת:  
 יִקַּח חֶרֶב וַיְרִיץ תוֹךְ הַמִּקְהָלָה.

חֶרֶב יִקַּח בְּיָדוֹ אִישׁ הָרוּחַ,  
 לֵה שְׁנֵי פִיּוֹת מְפִיצִים מָוֶת לְכָל־רוּחַ.  
 לְעַם כָּבֵד עֹץ תוֹצְאוֹת נוֹרְאוֹת:  
 בְּיָדִים מְלֻמְדוֹת נוֹף כְּנוֹר גָּעִים,  
 יִקַּח חֶרֶב לְמוֹשֶׁה, מְרַצֶּחֶת חַטָּאִים,  
 חֶרֶב נִקְמַת בְּרִית אֱלֹהֵי צְבָאוֹת.

"מִי לִי אֵלִי!" יִקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל,  
 "יִקַּח חֶרֶב בְּיָדוֹ, הֶלֶךְ וְקָטַל,  
 אִישׁ אֶת־מִשְׁפַּחְתּוֹ הַחַטָּאִים בְּנַפְשׁוֹתָם!  
 אֲרוּר מִגַּע חֲרָפוֹ מִדָּם רָשָׁעִים,  
 מִקְנֵא קִנְאָת יְהוָה בְּסוּגִים בְּפִשְׁעִים,  
 אֲרוּרִים אֲבוֹת, יִרְחֲמוּ בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתָם!"

"חָרַב לִי! הָאֲסַפּוּ בְנֵי אֱלֹהִים!  
 הִכְדִּלוּ מִתּוֹךְ קֹהֶל עַדֹת הָעָרִים,  
 מִי בָכָם בָּר לֵבָב וּגְקִי בָפִים,  
 הִרְגוּ אִישׁ אֶת־אָחָיו, אִישׁ אֶת אֲבוֹתָיו,  
 אֲשֶׁר לִזְבַּח לַעֲגֹל טָמֵא אֶצְבְּעוֹתָיו,  
 לֹא תִשְׁאִירוּ מֵהֶם אֶף אֶחָד בַּחַיִּים!"

בָּרַגַע תִּרְעַשׁ לְקוֹל מַלְחָמָתָם הָאֶרֶץ,  
 יִשְׂרָאֵל מוֹל יִשְׂרָאֵל יִפְרוֹץ פָּרֶץ,  
 בִּשְׁתֵּי מַעַרְכוֹת פָּנִים אֶל פָּנִים,  
 אֶחָד חָרַב יַעֲמְדוּ בִשְׁתֵּי מַעַרְכוֹת,  
 רַע מוֹל רַעְהוּ, אָח מוֹל אָחוֹת,  
 בִּשְׁנֵי אוֹיְבִים יַעֲמְדוּ אֲבוֹת וּבָנִים!

יִתְהַפְּכוּ הַרְמָחִים, תִּשְׁפָּרְגָה הַתְּרֵבוֹת,  
 חָרַב תִּשְׁפֹּל בַּמַּחֲנֶה שְׁתֵּי הַקִּצּוֹת,  
 יָפְלוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲלָלִים חֲלָלִים;  
 קוֹל דְּמֵי הָאֲבוֹת יִצְעַק עַל בְּנֵיהֶם,  
 דְּמֵי אֲחִים וְרַעִים עַל דְּמֵי אֲהֲבֵיהֶם,  
 יִשְׁתַּפְּכוּ וַיִּזְחֲלוּ כְּמִי אֲפִירֵי נְחָלִים.

וְקָנִים וְזִקְנוֹת אֲבוֹת הָאֲמֹהוֹת.  
 הַתְּרָדִים אֶל דְּבַר אֱלֹהִים צָבָאוֹת.  
 אֲשֶׁר בְּבִדְהָ יָדָם מִתַּפֵּשׁ לְמַח וְלַחֶרֶב.  
 יָבוֹאוּ בְּבִהְלָה בְּנִקְרוֹת הַצְּוִרִים.  
 שֵׁם יֶאֱחָזְמוּ פֶּה־יָקִרְאִים צִירִים.  
 יִרְבוּ תַפְלָה מִפֶּקֶר וְעַד עָרֵב.

\*

עַל חוֹל מִדְבָּר שֵׁם יִזְכְּרוּ מִדְּקָרִים  
 חֲלָלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמָרִים חֲמָרִים.  
 עֲלֵיהֶם יַעֲמֵד מִשָּׁה בְּרוּחַ גִּשְׁבָּרָה.  
 שִׁבְכָה חֲמָתוֹ וְרוֹב רַחֲמָיו נִכְמְרוּ.  
 אֶל יָתֵר עָמּוֹ שִׁרִּידֵי חֶרֶב גִּשְׁאָרוֹ.  
 חֵישׁ יַעֲלֶה הַשְּׂמִימָה בְּרוּחַ סַעֲרָה.

## IV.

למעלה הרחק גבה על גבה.  
שם גן העדן משכן הדרת אלה.  
ארץ בעננה ומברכת בכל.  
פירות תמיד היא ארץ החיים.  
בה עת ומות לא תשלח ידים.  
כל־ישיבה שם ירבו ימים כחול.

ארץ לבנת הספיר היא אדמתה.  
אור יקרות ומאורי נצה חתולתה.  
הרריה בדלה נפך גביש וראמות.  
שם מעין החיים בנסחת נבע.  
מימיה ישתה עד אשר יגדע  
כלח וקצר ימים מעלי אדמות.

שם יגהרו נחלי חקמה ובינה.  
על גדותם יפרחו עצי דעת ותבונה.  
סביבם תהימינה אלפי רבבות גפשות.  
תמהרנה לאכל ולשתות חקמה ודעת.  
מעט וחרבה כפי אשר ידם מנעת.  
רדת ארצה אל תוך הנזיות חשות . . .

שם אוצרות הברד והשלג ממונים  
 אנלי מל וגשם יברקו כפנינים  
 יתנצבו וישמרו יי מה יצנה  
 אם ירדו עלי שדה תרומות בתפוז  
 לקרא על כל-הארץ רעבון ורזון  
 או רצונו תכל ומלאה דשן ירנה.

רוחות מנשבות צפנה קדמה וימה  
 שם תתאספה תקומנה לדממה  
 ומשם תצאנה לפנות הארץ  
 על פי יי לרוח צח על שפים  
 לשמח לב אנשים על כל-אפסים  
 או לרגיו עמודי עולם לפרוץ פריץ.

מקום רחב ידים היא ארץ רוחה  
 שם מעין כל-שמחה מקור כל-ברכה  
 משם תשלחנה גם שמה ומשסה  
 תפרצנה הטובות וגם הרעות  
 בין שכני תכל היוצאות והבאות  
 שם ישב יהנה על פסא רם וגשא !

לִפְנֵי שָׂרִפִּים וְאוֹפָנִים יִזְמְרוּ זְמִירוֹת.  
 צְבָאוֹת כְּכִבִּים תִּשְׁבְּחוֹת וְשִׁירוֹת.  
 לַחֲקַת אֱלֹהֵי אֲרָאִלִּים תִּכְרַע בְּרָד.  
 תָּבוֹא שָׁמֶשׁ בַּחֲרָדָה מִמָּסָלָתָה.  
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת, מָרָם תֵּצֵא בְּבוֹדָתָה.  
 לַחֲרוֹת בְּקֹנֶיהָ כָּרֶשׁ כְּעֵשִׂיר, כָּדָל כְּמֶלֶךְ.

מָלֵא זְמִירוֹת יָבוֹא גַם הַיָּרֵחַ.  
 בְּקוֹל עָרֵב וְנָעִים בְּגִיגוֹת מַנְצָח.  
 לִפְנֵי הָרוֹם רִגְלֵי אֵל יִנָּשׁ וַיִּשְׁתַּחוּ.  
 שֵׁם תִּגְנֹן תִּקְשֹׁת בְּכִנּוּר בְּקֹנֶיהָ  
 תַּחֲלוֹת תִּכְבֶּיֶה הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ.  
 אֲרִי וְרָמֶשׁ, אֲרִזִּי אֵל וְאַגְמוֹנִי אָחוּ.

שֵׁם מְגִלָּה עֶפְהָ מְתוּחָה בְּשָׁמַיִם.  
 עֲלֶיהָ כְּתוּבִים כָּל־בְּעֲלֵי הַחַיִּים.  
 כֹּל אֲשֶׁר בַּתְּבֵּל עֲלֶיהָ חֲרוּתִים.  
 אֲשֶׁר יִמָּחַה מִשֵּׁם הָאֵל, חֵישׁ יִפְרֹת.  
 שֵׁם מְלָאכֵי מוֹת, הָעֹמְדִים לְשֹׁרֶת.  
 יוֹצְאִים, מִחֲרוֹבִים, שָׂרִפִּים וּמִמִּיתִים.

שֵׁם יַעֲמֹד מֹשֶׁה לִפְנֵי אֱלֹהִים צָבָאוֹת.  
 עֵינָיו תִּבְדָּקָה יְשִׁי גִחְלִי דְמַעוֹת.  
 בְּלֵב נִשְׁכָּר יִבְקֹשׁ סְלִיחַת חַטָּאת עִמּוֹ:  
 "אֲנִי יְהוָה" אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת.  
 יֵצֵר הָאָדָם בְּחֵן כְּלִיּוֹת וְטוֹחוֹת.  
 בְּרֵאתָ יְצוּרִים, נִשְׁמַת חַיִּים בָּמוֹ.

סִגְלַת הַיְצוּרִים הָאָדָם בְּחֶרֶף.  
 בּוֹ נִשְׁמָה וְרוּחַ דַּעַת יִצְרָתָ.  
 עַל הָאָרֶץ וּמַלְאָה תִּמְשִׁילֶהוּ  
 אֲדָה הֵן אֶסְרָתָ בְּחִבְלִים גְּאוֹתוֹ.  
 הֲלֹא יֵצְרוּ נָתַתָּ עֶבֶד לְתַאֲנוֹתוֹ  
 גִּבְרָתוֹ הִיא, כְּבִל־אִשֶּׁר תַּחֲפִיץ תַּמְהוֹ.

אֲנִי כִפַּר לְפִשַׁע הָעַם הַזֶּה.  
 אִשֶּׁר שָׁב מִפִּשְׁעוֹ וְדָמוֹ לֹךְ מִזֶּה.  
 הַשְׁקִיפָה נָא עַל רַבְבוֹת הַחֲלָלִים!  
 הִבֵּט נָא עַל הָעַם, בָּכָה תִּמְצָאֵנִי.  
 כְּמַעַט לֹא נִשְׁאָר אֶף שְׂרִיד מִמֶּנּוּ.  
 אֲנִי חוֹסֶה עַל יֵתֵר הַנִּשְׁאָרִים!"

"הניחה לי, גא, משה נאמן ביתי!  
 שמע תחנוניך זה גלאיתי  
 הניחה לי, ואכלה אתם ברנע!  
 עבדי בליעל, גוי נבל המה  
 אשלה בהם חצי חרון וחימה  
 לבלותם במגפה, דבר ונגע.

גם זכרם מעל הארץ אשביתה,  
 לא יפקדו, כמוין תסער סופתה,  
 אפאיהם בחרמת רוחי, לא אחנה!  
 ואתך אעשה לגוי גדול וקהל גוים  
 ירבו צאצאיו כלכלי שמים,  
 יפרצו קדמה וימה, נגפה וצפנה."

"לא עבדיך, כי בניך הנמו!  
 מאלפי העמים בחרת במו,  
 אנא רחמם ברחם אב על בנים!  
 זכר שבועתך ליעקב, יצחק ואברהם,  
 אשר נשבעת להרבות בחול צבאם,  
 אנא סלה לפשע בני קדשים ונאמנים!"

## זכרון פשט.

בְּחֲדָרֵי כִי אָשֵׁב בְּדֶד סִחַרְחַר בְּתַמְהוֹן  
בְּבֵית קִמְזִין וְאֶפֶל וּבְתוֹכוֹ דְּרָאוֹן  
תַּעֲלִי עַל זְכֹרֹנִי פֶשֶׁט הַבִּירָה;  
בְּךָ יִשְׁבְּתִי בְּחֶדֶר חֲדָרִים מְרוֹחִים  
בְּחֲלוֹנֵי נִתְּנוּ רֵיחַ שׁוֹשְׁנֵי פָרְחִים  
שֵׁם יִשְׁחַרְגֵי רֵעִי וְאַנְכִי אֲשִׁירָה.

עַל חֶמֶר חוּצוֹת כִּי אֶתְחַלֵּךְ בְּעִיר  
יִגְאֲלֵנִי טִיט יִסְכְּכוֹנִי קִמְשׁ וְסִיר  
תַּעֲלִי עַל זְכֹרֹנִי פֶשֶׁט הָעֲדִיגָה;  
בְּךָ הִלַּכְתִּי עַל רֹצֶפֶת בְּהֵט וְשֵׁשׁ  
בֵּין תְּשׁוּאוֹת רַעֲשׁ מְרַקְבוֹת חֲצִבוֹת אֵשׁ  
צָלְלוּ לְאֲזֵנִי כְּצֹלְצֵל נָעַם נְגִינָה.

מַה־נַּעֲמֶמֶת לִי פֶשֶׁט! אֶת קִרְיַת תַּפְאָרֶת!<sup>1</sup>  
מַה רַבָּה יִפְעֶתֶדְךָ בָּהּ אֶת נֶאֱדָרֶת!  
מַה עָרֵב לִי עַל הַרְרִיד לַעֲפִיל!  
שֵׁם מֵעַל פִּסְגּוֹתֶם שְׂרָעִפֵי דָאוּ  
לְהִתְעַנֵּג בְּמִשְׁבְּרֵי גֶחֶר דָּגוּ כְּרָאוּ  
וְאֶכְסֶה אֶל בֵּין גִּלְיוֹן נֶפֶשִׁי לְהַפִּיל ...

אֶדְ אֶשְׁכַּחַךְ פֶּשֶׁט בָּאֱלוֹ לֹא אֶכִּירָךְ  
 אֶשְׁבַּח תַּעֲנוּגִי בְּלִיל יָפִיד וְהַדְרָךְ  
 גַּם תִּאֲלַמְנָה דְּמִיָּה כָּל־גִּינוֹתִי!  
 אֶתְאַוָּה שִׁבְתִּי כֹה יָמִים וְשָׁנִים,  
 מִשְׁבָּרְתִּי רָבָה מִכָּל־תַּפְנוּקֵי עֲדָנִים  
 יִקְרָה לִי מִכָּל: אֶהְבֵּת אֲבוֹתִי!

(גאלנאץ תרס"א)

## הַתְּפִלָּה

לְבֵית הַתְּפִלָּה הִלַּכְתִּי בַיּוֹם הַהוּא  
וְאַרְאֶה בַּחֲוִיצוֹת, שְׂנוּקִים וְרוֹחוּבוֹת,  
נָשִׁים נִכְרִיּוֹת מִשְׁתַּחֲוֹת וְכֹרֵעוֹת  
לְקוֹל צִלְצֵל פַּעֲמוֹנֵן בְּלֵב נֶמֶס וּפָנִי.

תִּכְרַעְנָה בַּחֲרִידַת קֹדֶשׁ וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה,  
גַּם עַל הַמָּר וְרָפֵשׁ לְשִׁמְעַת הַמִּצְלָה,  
שִׁפְתוֹתֶיהֶן נָעוֹת מִעֲרֻבָּהּ תְּפִלָּה,  
וַיִּפֹּת לִבִּי בַסֶּתֶר לַעֲשׂוֹת בְּמַהֲנָה... .

מִהֲנֵאֻנָּה לְהַתְּפַלֵּל מִנַּחַת הַשָּׁמַיִם,  
עַתָּה יִפְּפוּ כְּנֵי שָׁמֶשׁ מְגֻבַּע וְחֵל,  
יִשְׁלְחוּ הָאָדָם לְשִׁפְדֹּ שִׁיחַ לִפְנֵי אֵל  
וּבְעֶרְבַּ עַתָּה יִשׁוּבוּ כְּמֵל עַל אֶפְסִים!... .

בְּבִקְרָא וְעֶרְבַּ עַתָּה יֵאָדִים הֶרְקִיעַ  
בְּרִנְנַת רִגְמַת שְׂרָפִים אֶל־פִּי רִבְבָּה  
מִפִּיהֶם יִתְמַלְטוּ כִּדְוִירֵי לֶהָבָה  
בְּהִתְעוֹרְרָם אֶת־תְּהִלַּת יוֹצֵרָם לְהַבִּיעַ!

והנה הלכתי אל בית תפלתנו  
 שם לעשות שפטים ותאספו האנשים  
 בריב איש אל רעהו גצים גגשים  
 בית המשפט יקרא בית אלהינו!

ועל הצלעות נשים בעדי עדוים  
 להתנאות תבאנה אישה על אחותה  
 הראות בגדי רקמה גומה וחלייתה  
 ולהרבות שבה מעדני צהרים.

אבותינו יצאו השדה לשום . . .  
 מי יתן ותמלא הארץ דעה  
 ויתפלל כל איש בלב ונקש נבאה  
 במקום ועת ינוח עליו הרוח! . . .

(נאלנאין תרס"א)

## לְכוּ נָא וְנִבְחָה . . .

לְכוּ נָא וְנִבְחָה נִבְלִי וְכִנּוּרִי!  
 מִדּוּעַ בְּגִדְתֶּם בִּי? הֲבֵן יָאֲתָה?  
 הֵאֵם לֹא אַתֶּם גִּתַּתֶּם לִי מִזֶּרֶץ וְצֹרִי  
 תָּמִיד עַתָּה נִוְאֲשִׁיתִי וְרוּחִי בְּהִתָּה?

עַתָּה מָלֵאתִי יָגוֹן אֲשֶׁתָּה בּוֹס רַעַל,  
 פָּחִי עֲזֹבֵנִי אֶלֶף גִּדְּיָה וְשִׁחּוּחַ,  
 הַשְׁמַעְתֶּם קוֹלְכֶם בְּקוֹל אֱלֹהִים מִמַּעַל,  
 לְהַסְיוֹת רוּחִי הַרְבּוֹת לִי אוֹן וְכֹחַ.

אִם הִתְעוֹרְרָה רוּחִי פָּנִיתִי אֲלֵיכֶם,  
 וְאַתֶּם יָדַעְתֶּם מַחֲשַׁבּוֹתַי וּתְרַגְלִי  
 וְעַתָּה זֶה חֲנָם אֶפְרַט עַל קַיִיכֶם,  
 אַתֶּם רַק תִּסְרִישׁוּ קוֹל לֹא תִתְּנוּ.

תִּמְכִּי נַפְשִׁי הַיּוֹתֶם חַיִּים בִּי גִתַּתֶּם  
 וְעַתָּה מַעֲלִיתֶם בִּי כְּאַהֲבִים בְּיוֹם צָרָה,  
 גִּעְזֹבֹתִי מִכָּל וּתְעֹזֹבוּנִי גַם אַתֶּם,  
 בְּנִשְׁמָה הַגּוֹיָה עַתָּה אֵילוּתָהּ סָרָה . . .

אָמַנְט לֹא אַרְשִׁיעֶכֶם גַּם לֹא אַזְשִׁימְכֶם  
 הֵן צִדְקָתְכֶם מִמֶּנִּי יִדְעֵתִי מֵאֵד !  
 כִּי תִדְעוּ, בְּשׁוֹרְכֶם לֹא תִגְדִּילוּ שְׁמֶכֶם,  
 וְגַם לִי לֹא תֵבִיאוּ עֲטָרַת כְּבוֹד וְחֹד.

כִּי לֹא כִשְׂאָר הַגּוֹיִם הַיִּשְׂרָאֵלִים,  
 לֹא כְּזֹתֵר הָעַמִּים הֵם הָעִבְרִים,  
 כָּל־הַגּוֹיִם יִבְכְּדוּ מִשׁוֹבְרֵיהֶם בָּאֵלִים,  
 וְכִנִּי עַמִּי יִחְשְׁבוּם לַפְּעֵלִים עֲנִים . . .

יְהִיָּה הַמְּשׁוֹרֵר כָּל־יָמָיו בְּמַקְאוֹבִים,  
 וְלֹא יִקְנֶא בְּחַיֵּי דִשְׁנִים וְרַעֲנָנִים,  
 הַמָּוֶת — יִחְיֶשֶׁב — יִגְדַּע יָמִים טוֹבִים,  
 וְהוּא יְהִיָּה גַם בְּקֶבֶר תַּחַת שׁוֹשְׁנִים.

יְבָלָה צָבָא עֲמָרוֹ וְאַחֵר יִגְדַּע,  
 אֵד תִּפְאָרַת שְׁמוֹ תִּתֵּיָּה לְנֹצֶה נְצָחִים,  
 וְעַל גֵּל קִבְּרוֹ דּוֹר דּוֹר בִּירְאָה כָּרַע,  
 וּבְחִרְדַּת קֹדֶשׁ יִזְרוּ עָלָיו פְּרָחִים.

שומטו נא ובקשו על קברי משוררינו  
 אם תמצאו עליהם שושן או עמרה?  
 אם התעורר אחד מבני עמנו  
 לשים להם כבוד ולרוחם המטהרה?

בגלים גצים יעמדו תלי קבריהם,  
 אבד זכרם, גם שמותם נשכחו!  
 יען בקשו בני עמי בתולדותיהם  
 ויעזבו לשונם, לגוי הארץ נספחו.

כל-עם ועם בשפתו יתפאר,  
 כל-המדינות שומרות באמונה לשונן  
 בקדש קדשים מדור לדור תשא:  
 בלב, עמוק בקרב הארץ תתלונן.

בי לב כל-ישובי המדינה השפה,  
 היא תאחדם והיו לאגדה אחת;  
 יפרדו, אם היא געזקה ורפה,  
 גם יפרחו כקמר אם היא פרחת.

וְעַמִּי לֹא יִתְבּוֹנֵן, כִּי אֵין לָנוּ אוֹת.  
 יָקִים שְׁמֵנוּ עַת תְּכַלִּית הָאֲמוּנָה  
 וְבַר כְּלִשׁוֹן תִּתְחַדְּנוּ לָעֵת בְּזוֹת.  
 אֲשֶׁר כַּחַשׁ תִּקְרָא עֲנִית הַתְּבוּנָה.

עֲזְבוּ אֲמוּנַתְכֶם, גַּם יַעֲזְבוּ לְשׁוֹנֵם,  
 לִשׁוֹן אֵל וּמִלֶּאכְיוֹ, שְׁפָה עֲבָרִיה.  
 בָּהּ הִטִּיפוּ הַנְּבִיאִים דְּבַר חַיּוֹנֵם  
 יִקְרָה, מִסְלָאָה הִיא מִכֹּל-נִכְרִיה.

אֵךְ גַּם אִם לֹא יִהְיֶה אַף אֶחָד בְּעִיר  
 מִבֵּין לְשׁוֹנְנֵה, וְהַדְרָה וְתַפְאֲרֶתָה.  
 אֲנִי בַּק שֶׁתִּתְנוּ אוֹקִיר, בָּהּ אֲרַבֶּה שִׁיר  
 וּשְׁכָרִי יִהְיֶה, כִּי אֲנִי אָקִים מִשְׁמֶרֶתָה!

וְאַתֶּם, תִּקְוֹת חַיִּי, גִּבְלֵי וּבְנוֹרֵי  
 אֵל תַּעֲזְבוּנִי מִמֶּנִּי אֵל תִּסּוּרוּ!  
 וְעַד מוֹתִי גֵאֲמִן לְעַמִּי לְשׁוֹנֵה, בְּרָאִי  
 בַּק הִבֵּה! הִטִּיבוּ נֶגְזִי, זְמִירוֹ וְשִׁירוֹ!

(נאלנאין תרס"א)

## בְּרָכָה ל . . .

יְמֵי (שָׁנָה) נְעוּרֵי חֲלָפֹי בְּלִי צְהֻלָּה וְרִנָּה  
 בְּלִי חֲמוּדוֹת וְגִיל נֶעַר שְׂמִינָה עִשְׂרָה שָׁנָה  
 לִי תֵלְאָה פִיד וְעָמַל גָּפַל תַּחַת נְעִימִים;  
 חֲדוֹת וְשִׁמְחוֹת עָלַם לֹא אָדַע גַּם מְקוֹמָם  
 אֶחָלָנִי, הִמְמִנִי עֶצֶב לַיִל וַיּוֹמָם,  
 לֹא רָאִיתִי עוֹד שְׁמִשׁ, רַק עֲבִים מְנַשִּׁימִים.

מִצְנֻקָּה חוֹלְלָתִנִּי, מְרוֹרִים רוּגֵי שְׂדֵיךְ,  
 רַעַל וְיָמֵי רוּשׁ הַיִּנְיֻקוּנִי בְּדִידָךְ,  
 מִשְׁתָּה לֹא הִכִּינוּ בְּיוֹם הַגָּמַל אֹתִי . . .  
 מַעַל בְּרַבִּי אֲמִי לְפָחַתִּי בִיד זָרָה,  
 הוּא טָפַחְתָּנִי וְהִשְׁלִיכְתָּנִי בְּנֶם צָרָה,  
 שֵׁם הַתְּהַלֵּכְתִּי קָדָר נִעְוִיתִי, שְׁחוֹתִי.

שְׁלוֹם לֹא אֶבִּיר, לֹא רָאִיתִי עוֹד טוֹבָה,  
 —וְגַם לָעֵת בְּזֹאת לֹא תִנָּחֲמִנִי יִשׁוּעָה קְרֻכָּה—  
 מִכָּאֵב לֵב וְדָאָגָה מִנֶּת חֲלָקִי וְגוֹדְלִי;  
 מִיָּמִי לֹא יִשְׁבַּתִּי בֵּין מְתִים עֲלֵיזִים,  
 בְּסוֹד הַמּוֹן חֲגִג, חֶבֶר מִשְׁעִשְׁעִים בְּחֶרְדִּים  
 וְעַל חֲנֻכָּם אִיפֹא, אִיכָּה אִישָׁא מִשְׁלִי?

במה אברכבכם, אם ברכה לא ידעתי?  
 ואנה טובתכם, מעולם לא הגעתי?  
 אך ברוך חפצתי ועלי לכם להודות!  
 אחרים רק עד קצה שלחנם קרבוני,  
 "עד פה תבא ולא תוסיף!" הישביעוני,  
 ואתם תשאוני עד לבכם ברוב טובות!

ברוך חפצתי ביום שמחת מצדיכם!  
 כי הגדלתם עלי מאוד מאוד חסדיכם,  
 בביתכם המושבתי ראשונה קול געים רעות  
 בגופת דבריכם המתמתם מרורי חיי,  
 גם בגיכם אמצוני בעת לבי דוי,  
 בעוד אחרים וצאצאיהם דחפוני בגאות.

ברוך חפצתי ביום בו עליזים הנכם,  
 במלאות שלש עשרה שנה להולדת בנכם,  
 אברככם בכל-לבי, פעל תגמולכם עלי!  
 הברכה הראשונה, אחובי, היא לי,  
 בין סך שיירי כתובים קינים הנגה ונהי,  
 בין המון זמירותי, נגינותי ומשלי.

יְבָרְכֶם יי עם כָּל־יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם,  
 תַּחֲוִי רוֹב יָמִים בְּשִׁבְעַ שְׁמֹחוֹת עַל פְּגִיכֶם  
 וְשִׁיבְתֶם וְשִׁיבְתֶם בְּרוֹב שְׁלוֹם תִּגִּיעוּ!  
 תִּפְרָחוּ כַּתָּמָר וְרֹב הוֹדְכֶם בְּצִית רֵעֵנִי,  
 בְּצִלְכֶם יִנּוּחוּ גַם רַבִּים בְּגִיחַ שְׂאֵנִי  
 וּבְבִיתְכֶם אֵד מִצְהָלוֹת עַד עוֹלָם תִּשְׁמִיעוּ!

(נאלנאין תרס"א)

## עַל מִכְתָּב . . .

אַחֲרֵי כָלוֹת שְׁנָה תְּמִימָה,  
 יִסְפָּתִי לִרְאוֹת מִכְתָּבְךָ הַפֶּעַם,  
 אֵד מִדוֹת בְּאִיפָה זְעִימָה,  
 שְׁנֵי טוֹרִים כְּתִיבָתָּ גַם אַחֲרֵי זֶעַם;  
 אֲבָל שְׁמֹחֲתִי גַם בְּהִמָּה  
 כְּלִמְנִי שְׁמֵשׁ אַחֲרֵי סִגְרִיר וְרֵעַם!

(נאלנאין תרס"א)

## תּוֹדָה לְ . . .

לְכוּ נָבְלִי וְכַנּוּרִי, הָבָה מְצֻלָּתִים!  
שָׂאוּ זְמֶרְהָ, הִרְבּוּ יְשִׁיר, גִּגֵּן הִיטִיבוּ,  
בְּשִׁפְתַּי יִקְרַח מִדְּתִי תוֹדָה הַיְשִׁיבוּ  
בְּתַנְמוּלָיו לְאִישׁ חֲמוּדוֹת, לְאִישׁ חֲבָנִים.

זְמַרְתָּ תוֹדָה שָׂאוּ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם,  
לְאִישׁ, בָּעֵת אֲתִי בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבוּ,  
הַלְכִים בְּהִשָּׁד נְתִיב תִּקְנֹתִי עִוִּי,  
הִפֵּד בַּלְּהָה לְבָקֶר וְאוֹר צִהָרִים.

בָּעֵת לָבִיתִי קִדְרָנִית נִדְכָּה וְשִׁחוּחַ,  
מֵאֵין גֵּד וְתַחֲלֵת, מֵאֵין אוֹן וְכֶחַ,  
נִחְנִי פֶתַח תִּקְנֹתִי, גֵּן מְנוּחַ . . .

אֵד לֹא! הִחְרִישׁוּ הָאֱלֹמִי דוּמְיָה!  
הֵן טוֹבָה לֹא תִשְׁלַם בְּקוֹל צִלְצְלִי תְרוּעָה,  
רַחֵשׁ לְבִי וְנַפְשִׁי וְעֵינִי צִפְיָה . . .

(גאלנאין תרס"א)

# ל . . .

מֵאֵז יִדְעִיתִיךְ גִּבֹּר יִקָּר וְנָעִים,  
גִּבְאֹתִי עָלֶיךָ, כִּי תִשָּׁנָא מְאֹד,  
הֲלֹא רַבִּים הִגְדַּלְתָּ בְּנֶפֶשׁ וּמְאֹד,  
וְאִיךְ אַתָּה לֹא תִגְדַּל, לֹא תַעֲלֶה פְּלָאִים?

אִיךְ לֹא יִמָּצֵא מִי מְנוּחָוֹת, גְּאוּת דְּשָׂאִים,  
רַעְיָה רַבִּים, מוֹשִׁיעִים מֵאִיד וְשׂוֹר?  
אִיךְ לֹא תַעֲמִיר עֲמֻרַת כְּבוֹד וְהוֹד  
רֹאשׁ גִּבֹּר, לְעַטְרָהּ, אֲלָפִים גִּמְצָאִים?

עַל אֲנִי תִקְנֶה עֲבֻרָת בָּיִם צָרָה,  
קִמּוּ עָלֶיךָ סוּפָה וּסְעָרָה,  
וְתוֹכֵל, בְּשֵׁם יְיָ עַל תִּרְנָד;

הִנֵּנִי, בְּרוּךְ אַל, אֶל חוּף הַרְיֻחָה,  
יִצְיָצוּ לְךָ שֵׁם שׁוֹשְׁנֵי בְּרָכָה!  
צִלָּה וְהִנֵּשְׂא, וְתִתְרוֹמֵם קִרְנְךָ!

(ניטרא תרס"ב)

# לְיֹשְׁבֵי . . .

אֶקְוֶה לַפְּנִיכֶם וְאֶכְרַע בְּרֹדְךָ  
 אֲשַׁתְּחֶוּהָ אַפִּים, אֲנִשִּׁי מִבְּתִי  
 אֲשֶׁר בְּחֶרְמִי טוֹבֶתְכֶם גְּפִלָּה לְבִתִּי  
 בְּסִמְלָכֶם לִפְנֵי גְּתִיבָה וְדָרְךָ.

מִקְרָה וּפְנֵעַ אֶפְפוּנִי בְּפֶרֶךְ  
 גְּדֵרוֹ אֶרְחֹוֹתִי וַיִּדְבְּאוּ חֲתִיתִי  
 אֲזִי פָרַצְתֶּם גְּדֵרִי, תְּרַמְּכֶתֶם גְּתִיבָתִי  
 גְּחִיתוֹנִי מִרְחֵב דָּרְךָ מִפְּלֶדֶךָ.

אֵךְ כָּלֵב נֶאֱמָן זִרְעֶתֶם זֶרַע גְּדֻכָּה!  
 שָׁם תִּבָּה שְׂרָשִׁים תּוֹצִיא פְּרָחִים,  
 לְרֹאשְׁכֶם לַעֲטֹרֶת תִּזְדָּה נִשְׁגָּבָה.

יִכְרַע סְגוּר לְבָבִי לְגִתְחִים,  
 גָּבֵל יִפּוֹל, תִּאֲכָלְהוּ שְׁלֹחֶכָה  
 אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶם לְנֶצַח גִּצְחִים!

(ניטרא תרס"ב)

## תהלה לאשת . . .

לְבָה, הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, לְבָה אֲדוֹן הַשִּׁירִים!  
מֵאַלֶּף לֹא מִצֵּאתָ אִשָּׁה יִשְׂרָאֵל;  
רְאֵה זֹאת אִשֶּׁת חַיִּל בְּהַדְרַת תְּפָאֲרָה  
עֲצוּמָה וְאִדִּירָה מֵאִישִׁים אֲבוּרִים!

רְאֵה זֹאת אִשֶּׁת חַיִּל בְּעֵינֵי סִפְרִים  
תִּגְרֹשׁ אֶפְלַת דְּאָגָה חֲשֹׁבֶת צָרָה,  
מֵעַל פְּנֵי קִדְרִים בְּרוּחַ נִשְׁבָּרָה,  
וּבְאֹר פְּנִיָּה תִרְחִיק מִבָּלִים וְצִירִים.

אִשֶּׁת חַיִּל, לִבָּרַת אֶלְפֵי רִבְבָּה  
בְּטַהֵר טוֹבַת לִבָּבָה בְּגִדְבַת פָּפִים,  
יִרְדֶּת מְרוֹם גְּאוּנָה לְאַהֲלֵי עֲנָה.

אִשָּׁה גִבֹּרַת לִבָּבוֹת שְׁמֵשׁ הַחַיִּים,  
בְּרוּחַ בָּרָה וְנִעְלָה, בְּנִפְשׁ נִשְׁבָּרָה,  
נִפְלְאַה . . .! אֵין זֹאת כִּי אִם בִּתְשָׁמִים!

(גִּיטְרָא תְרַס"ב)

## הַמְנִצָּח

יתְנַעֲשׂוּ וְיִזְוְעוּ      כָּל-עַצֵּי הַיַּעַר  
 יִבְלוּ וַיִּתְחַבְּאוּ      עֲלֵיהֶם מִסָּעַר  
 בֵּין עֲפָאִים וְעֲשָׂבִי אֶרֶץ  
 כְּרִנָּמַת עֲטֹלָפִים מִפְּנֵי עוֹרְבִים וְנָשָׂרִים  
 כְּאַרְנָבֶת וְשֹׁפָן יִבֹּאוּ בְּנִקְרוֹת הַהָרִים  
 מִפְּנֵי זֵאֲבִים פְּרָצִים פָּרִץ.

מִי זֶה נָכוֹד שֶׁם תַּעֲשֶׂה      בַּמִּדְבָּר לְבַדְּהוּ?  
 תִּנְהַגְהוּ סָעַר צִעָה      וַיִּכְסֶּה צִעְרָהוּ  
 הֲאִין בְּבֵיתוֹ לוֹ מִזְבֵּחַ?  
 עָלָיו אִשׁ הִאֲחֲבָה עִם זִכְחֵי שְׁלָמִים  
 הֲאִין לוֹ אִשֶּׁת נְעוּרִים, אֵילַת אֲדָבִים:  
 בְּחִיקָה הוּא יִמָּצֵא מְנוּחַ?

הֲאִין לוֹ גְּמוּל חֶלֶב      בְּרֶפֶת רֶחֶם וְשָׂדִים?  
 יִשִּׁית עֵינָיו עָלָיו      יִפְתְּנוּ עַל בְּרָכִים?  
 כִּבְשָׁה קִטְמָה אוֹ יֶלֶד בֵּית?  
 הֲאִין לוֹ נָכַל עֲשׂוֹר      עוֹנֵב וּמִצְלָתָם:  
 לַגֹּן יִשְׂרִי הַתְּקִנָּה      עַל פֶּתַח עֵינִים  
 בֵּין חוֹחִים, שְׁמִיר וְשִׁית?

כל הָיָה לוֹ לַפָּנִים: אִשֶּׁת חֵיל יִפְהַפִּיחַ.  
 גַּם מְרַעִים וּבָנִים תִּבְקַח בְּתַאֲוֵי צְבִיָּה.  
 גַּם הָיָה לוֹ כְּנֹר וְנֶגֶל!  
 עֲלֵיהֶם פָּרַט וַיִּגָּן בְּקוֹל עָרֹב וְנָעִים.  
 הֵעִיר שֹׁמֵר וַיִּשְׁוֹרֶר עַל בָּלִים וְחִלְפָאִים.  
 נָגַן עַל יוֹם שְׂמֻחָה וְאַבֵּל!

וְאִם עַל בְּנֵי רֹחַ דָּאָה בְּעֶדֶן הַשִּׁירִים.  
 הִחְלִיף כָּל-יְצוֹר כֹּחַ וַיַּחֲדֵשׁ בְּנֶשֶׁר נְעוּרִים  
 גַּם חוֹד וְהִדְרָר לְבָשׁוּ כָרִים.  
 רִיחַ גִּיחֹחַ הִעֲלוּ כָל-שׁוֹשְׁנֵי עֲמָקִים.  
 מִי נִהְרֹת נִהְרוּ צִלּוּלִים בְּלִחְטֵי בְרָקִים.  
 לְמַעְרוֹת גְּאֻרָּנוּ הַיְעָרִים.

גַּם נִקְיָקִי הַסְּלָעִים מָלְאוּ הַדְּרֹת תִּשְׁוֹאוֹת.  
 אֵל גֵּיא הַבְּקָאִים הוֹרִידוּ נֶחֱלִי דְמַעוֹת  
 פִּתְחַת גְּהֹרוֹת וּפְלָגֵי מַיִם.  
 מִשְׁפְּרֵי יָמִים וְגַם פִּסְגּוֹת הָרִים וּגְבְעוֹת  
 פָּצְחוּ שִׁירֵי רִנָּה וְתוֹדָה בְּמִלְאֵכֵי צְבָאוֹת.  
 בְּגִילַת רֶגֶן נִשְׁמַת חַיִּים.

בְּמֵרָאָה לֵהֵב בָּזֶק      בָּא מִהֵר מִקְצוֹת אֶרֶץ  
 סַעַר גָּדוֹל וְחֹזֶק      וַיִּקְרָא שׁוֹאָה וְקִרְיָי  
 עַל תֵּבֵל זֹעָה וְשִׁמְמָה  
 מִפְּנֵי קוֹל שְׁאוֹנוֹ רָגֹז וְחִלּוֹ שִׁבְנֵי צִיָּה ;  
 אֵךְ אִם שָׁמַע קוֹל הַמְּשׁוֹרֵר נֶאֱלָם דּוֹמִיָּה  
 דָּקָם לְרוּחַ חַרְיִשִׁית דְּמָמָה.

מְשׁוֹרְרֵי הָעֵדָנִים      תָּלוּ גִבְלָם עַל בְּלִימָה  
 בּוֹשֶׁת לְבָשׁוּ רִנָּנִים      עָמְדוּ חֲרָפָה וּבְלִימָה  
 גַּם בְּאֶרֶץ צִלְצֵל כְּנָפִים  
 גַּם אִפְנִים וְאַרְאֵלִים מְמֹרְמֵי רִקְעַ  
 יָרְדוּ בַחֲרָדָה אִם נִגְיָנוֹתַי הֲרִיעַ  
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו אֲפִים.

וְאִם עַל רִישׁ וְעֶשֶׂר      הִטִּיף נֹזֶפֶת אֶמְחַ  
 עַל עֹנֵי וְאֶשֶׁר      הָרִים צִלְצֵל כְּנֹזֶחַ  
 בָּא "הָעֹנֵי" בְּתַאֲנִיָּה  
 וַיִּזְרַד דְּמָעוֹת וַיִּנָּחֶם עַל מַעֲשָׂהוּ  
 וַיָּבֹא גַם הָאֶשֶׁר לְהַתְנַאֲוֹת בְּמֵרָאָהוּ  
 "אֲנִי אֶשֶׁר ! לִי תוֹשָׁיָה !"

אך חָלְפוּ הַיָּמִים      נִהְפָּךְ שִׁשּׁוֹן לְאַבֵּל,  
 עַל רֹאשׁ הָרִים רָמִים      תָּלַח כְּגֹר וְגָבֵל,  
 שָׁם עַל קֶבֶר יִכְרַע בָּרֶךְ,  
 שָׁמָּה קֶבֶר גִּיּוֹת בָּנִים עִם אִשְׁתֵּי נְעֻרִים,  
 בְּמָקוֹם, תַּחַת זְמֶרֶת רִנָּנִים, יִגְדְּקוּ כְּפָרִים,  
 שָׁם בִּדְרַד תַּעֲדָה לֹא דָרֶךְ.

הִרְחִיקוּ צָפְרִים      מֵעֵץ רַמּוֹן וְתַפּוּחַ,  
 צִלָּם כִּפְסוּ הָרִים      זְמֶרְתָּם יִשָּׂא רוּחַ,  
 גַּם נְגִינֹת סִים עֲגוֹר הָסוּ,  
 תַּחְתָּם סַעַר קָטַב פָּלַח וּבִקְעָה,  
 יָרְעִים בְּקוֹל גָּאוֹנָה יִצְרִיחַ אֶף יָרִיעַ,  
 שׁוֹשׁ וְנִגִּין מֵאֵי שִׁבְתּוֹ!

בֵּין סִבְכֵי הַיַּעַר      בֵּין סְלוּגִים וְסִרְבִּים,  
 גִּדְּמָה לְאִישׁ בַּעַר      בֵּין אֲרִיּוֹת וְזֹאבִים,  
 בִּדְרַד נִבְרָךְ הַמְנִצָּחַת,  
 עַל קוֹל כְּגֹרָו יִשְׁחָקוּ שִׁחַק הַמוֹנִי פְּרָאִים,  
 בְּלֻעֵי מַעוֹג יִגְעִי רֹאשׁ גִּמְרִים וּלְבָאִים,  
 וְהַמְשׁוֹרֵר אֵךְ יִתְנַפֵּחַ!

(פִּעֵשֶׁט תר"ם)

## אהבת הים

על חוף הים, על שן־סלע  
ישבה עלמה מאשרה,  
לאשר חבתה והחילה  
לדודה עטרה עטרה.

מעל גראו כבבי ליל  
וגלי הים רעמו  
על העלמה נשא עינו  
וכה אגחו מעיו ודמו.

"מה יפית! מה אהבתך  
רדי בקרבי ברב רחמיך,  
באי ורחצי בי . . . ואכלינה  
בנשק מימי שדיך.

"באי והיי אשת חיקי  
רדי לחבקני בת חמודות;  
אעריך כבלתי, בן־מלך  
עדים אגדות אגדות.

"על צמתך ממעמקי  
 אעלה יקרות פנייהם,  
 מגנהם אשר יביטו בך  
 יבהה זחר עיניהם.

"לא! לא! אל יביט בך איש!  
 אשאף הרחק מזרחך,  
 אל אי רענן מלא דשן,  
 ארץ בכל מברכה.

"שם כל-נחל, קשת גאון,  
 הרקיע שמיר לה,  
 ובנאות דשא בכל-שעה  
 פרח חדש פרח.

"טוב שם הליל מפד יום,  
 הסתיו, מפד האביב,  
 וזמרו צפרים על השלג...  
 שיר פרוכים נעים וחביב.

"באי נא והי אשת חקי  
 רדי להבקני בת חמורות;  
 אשאך לאי מורחה  
 שם נהיה נצה צמודות.

"הנה אניה רדי בתוכה  
 אניעה לאטילאט, יפתי!  
 תישני ואחרי הקיצף  
 תהי על אי חמדתי".

כן דבר חים בתחנונים  
 והעלמה לא שמעה דבריו  
 לא הבינה בעש סאנו  
 אף לא רעד משבריו.

והנה נמרה העטרת  
 ודודה הנה הגיעה  
 והים ראהו ויבסס  
 וגלי לבו הגיע!

וְמָה אִם רָאָה עוֹד יוֹתֵר . . . !  
 בֵּין עֲצֵי עֲבוֹת נִחְבְּאוּ  
 שָׁם בְּסֻמּוֹ עֲבֵי הָעֲלִים  
 וּבִאֲהָבָה הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ.

מָחָר בִּפְקָר עַל אֲנִיָּה  
 עֶבֶר בָּיִם הַנָּעֵר  
 וְהוּא הוֹלִיכּוֹ בְּטוֹב לֵבָב  
 הַרְחֵק כָּלִי סוּפָה וְסָעֵר.

"לֵךְ, לֵךְ, גֵּעֵר!" דְּמָה בְּלִבּוֹ  
 לֵךְ וְהַצֵּלְתָּ, לֹא אֶפְיָצֶךָ!  
 אֵךְ עַתָּה תֵּשׁוּב אֶל הָעֲלָמָה  
 הַזֹּאת, יִהְיֶה קִצְצֶךָ!

"אִשְׁאֹךְ עִתָּה כְּנִפְשֶׁךָ מִהֲרָה  
 בִּי תִרְחִיק מִן הַנָּעֲרָה;  
 אֵךְ אִם תֵּשׁוּב עוֹד אֵלֶיהָ,  
 לְנִפְצֶךָ בְּרַעַשׁ אֶסְעֶרָה".

והנערה שבה אל מקמה  
אשר אתמול עטרה עטרה  
על ראשה פרחי עטרתה  
באבתו ידידה זרה.

שם עמדה בין ים ורקיע  
תסב פה וכה עיניה  
ביונה עיפה אשר נשר  
טורף רחף אחריה.

"פה הנה עזבני לנצח  
בגד בגד בי! רמני!  
עזבני הנה עזב שגינו;  
עם חרפתי עזובה אני!"

כן נאנחה במר העלמה  
ותים שמע התאנחה;  
ונער משפכו הישנים  
ונרעישם בקול תרועה;

שְׁלַחֲם אַחֲרַי אֲנִי הַנֶּעֶר  
צֹנֶם, כִּי בּוֹ יִפְגְּעוּ  
וְהַנֶּעֶר עִם הָאֲנִיָּה  
יַחַד תַּחֲתֵם טְבָעוּ.

וַיַּעַן הָיִם: "עֲלֹמָה אֲמוּלָה,  
הֲגַם עֲתָה לִי לֹא תֹאזְתִי?  
בְּגֵד בְּדָה הָאִישׁ, אֶהְבֶּתָּ,  
אֶהְבֶּד אֲנִי, אֶהְבִּי אַתָּה!"

"וְלֹמָה לָךְ עוֹד חַיִּים עֲתָה?  
הִשְׁלִיכִי מִמֶּנִּי תִיתָד;  
אֶהְיָה אֲנִי קִבְרְךָ וְאַקְבְּרָה  
אִתְּךָ וְגַם אֶת־חֲרֻפְתְּךָ!"

דִּבְרֵי הָיִם, לֹא שִׁמְעָה אִזּוֹ  
עֲתָה יָרְדוּ לְבִתָּה;  
נִפְלָה מֶרֶאשׁ הַצֹּר, וְהָיִם  
כִּסֶּה אֶתָּה וְחֲרַפְתָּה.

(גאלנאץ תרס"א)

## הָמָר וְאִשָּׁן

הַיּוֹנִים אֵיךְ הָמָה וְגַם הַקְּלָטִים אֵימָו ?  
 הָלָפוּ בַתּוֹהוֹ וְאָבְדוּ  
 בָּמָו שְׁתֵּי עָרִים בְּצוּרוֹת,  
 אֲשֶׁר בְּמִשְׁבְּרֵי יָמִים טָבְעוּ  
 וְכֵן רָאִשֵׁי מִגְדֹּלֵיהֶן לֹא כִסּוּ הַמָּיִם :  
 שְׁנֵי רָאִשֵׁי מִגְדֹּלֵיהֶן : הָמָר וְאִשָּׁן !

אֲבִיוֹן הָיָה הָאֶחָד  
 בֶּן־מֶלֶךְ הָרָאשׁוֹן  
 אֵךְ בְּאַחַד נָדְמוּ יַחַד :  
 עוֹרִים הָיוּ שְׁנֵימָו  
 זֶחֶר עַפְעַפִּיהֶם  
 אוֹלֵי יִשְׁלֶהֶבֶת אִשׁ רוֹחֶם  
 אוֹ נִגַּה הַדָּרֶת כְּבוֹדָם בִּיפְעָתָהּ לִקְחָהּ

אֲנָשִׁים גְּדוֹלֵי הָרוּחַ הָמָה !  
 אִם בְּקֶסֶם יִדְיָהֶם יִפְרֹטוּ  
 עַל עוֹרְקֵי הַנֶּגֶל, כְּאִמְרַת אֱלֹהִים,  
 עוֹלָמוֹת לִפְנֵינוּ יִבְרָאוּ  
 נֶאֱדָרִים בְּגִדְלָם  
 וְנֶאֱדָרִים בְּהִדְרָם.

הַקְשִׁיבוּ לְהַמְרָא!  
 בְּנִגְנוּ בְּכִנּוּרֵי,  
 הִרְקִיעַ בְּשִׁחוּק שְׂמֵחַת מְנוּחַת עוֹלָם,  
 מִשֵּׁם אֲרָמֵן הַשֶּׁחַר,  
 וְיִחַב קִרְיָ צִהָרִים  
 בְּנִעִימוֹת יוֹרְמוֹ מִטָּה,  
 עַל לִבְנַת גְּלִי הַיָּמִים  
 וְעַל הָאִיִּים הֶרְעַנְגִּים אֲשֶׁר בָּם,  
 בְּמָקוֹם בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת־אֲנָשֵׁי תָבַל  
 יִתְאַחֲדוּ בְּשִׁמְחוֹת  
 לְהַתְעַלֵּם בְּאַהֲבִיד, אֶהְבֶּה נִשְׁגָּבָה!

גַּם הַבִּיטוּ עַל אֶשְׁנֵי!  
 שֵׁם עַל אֲדָמַת צִלְלֵי נֶצַח לָיִם הַצִּפּוֹנִי  
 עַל גַּפֵּי צוּרִים שׁוֹמְמִים עִם סֶעֱרַת קֶשֶׁב  
 יִרְעֵה נְגִינּוֹתָיו בְּאִימַת לַיִל עֶבְרוֹת.  
 הִירָח יַעֲלֶה,  
 בְּשִׁמְשׁ הַשִּׁקְעָה,  
 אֲדָמָדָם בָּדָם  
 וּבִזְהַר בְּהָה יִכְסֶּה צִיָּה הַנִּשְׁמָה  
 בְּמָקוֹם צְבָאוֹת נַפְשׁוֹת גְּבוּרִים,  
 הַנִּפְלִים עַל יְשָׁרֵי הַמַּעֲרֻכּוֹת  
 תַּעֲסִים וְעַפִּים.

כָּל־יַפְעָה וְנִגָּה  
 כָּל־נָאָה וְהֶדָּר  
 בְּנִינֹתֶיהָ, אַב הָאֲבִיוֹנִים, הִמָּר!  
 כָּל־אֶפֶל וְחֹשֶׁךְ  
 כָּל־חֶרֶב וְשָׁמַם  
 בְּנִינֹתֶיהָ, גִּזַּע מַלְכִּים, אֲשֶׁן!  
 רַק הִבֵּה, זָמְרוּ, עִירֵי שִׁיר!  
 הִיטִיבוּ גִּזְן בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים,  
 הִמָּר וְאֲשֶׁן!  
 יָבֹאוּ הַיָּמִים  
 שְׁנוֹת אֲלָפִים וְרַבּוֹת  
 בְּאַכְזְרִיּוֹת כָּלִי חֲמָלָה תִּמְחִינָה כָּל־הַיָּקוֹם,  
 רַק אַתֶּם קֹדְשִׁים בְּעֵינֵיהֶם,  
 עַל הַכֹּל תִּפְחָנָה הַכָּל מוֹת  
 אִדָּ עֲמֶרֶת שִׁיבִתְכֶם תִּשְׁאֹר רַעֲנָנָה!

(פֶּעֶשֶׁט חֲרִס'א)

*Kingdome hindere.*  
 \* \* \* מִי יֵחָשׁוּב

מִי יֵחָשׁוּב וּמִי יֹאמֶר  
 מְקוֹם זֶה לְשֹׁרֶה מְעַרְבָה  
 אֲשֶׁר לִפְנֵי יָמִים אֲחָדִים  
 עָלְיוּ מְצוֹלֹת דָּם נִשְׁפָּכָה?

הִנֵּה פֶה גִלְחָמִנִי פֶה  
 סְבוּנוּ צְבָאוֹת הָאוֹיֵב,  
 מָוֶת לְפָנִים, מָוֶת לְאַחֹר,  
 הַיּוֹם הַזֶּה זֹעֵף!

אִז כִּיגוֹן אֲנָשִׁים הָיוּ  
 הַשָּׁמַיִם קְדָרִים שְׁחֹרִים  
 עָתָה כְּעֵין יֶלֶד יוֹגֵק  
 מִזְהִירִים, בְּהִירִים וּמְחֹרִים.

אִז בָּרָאשׁ אִישׁ שִׁיבָה הִיתָה  
 הָאֲדָמָה בְּשִׁלְג לְבָנָה,  
 עָתָה כְּמוֹ תִקְנוֹת עֵלֶם  
 תִּדְּשֵׂא דָשָׂא עֲשָׂרִים מָנָה.

בְּרָקִיעַ אִז יִרְחֹפוּ  
 הַלְּאָה הַצִּים הַזִּמִּים שְׁנוּנִים,  
 בְּרָקִיעַ עַל רֹאשִׁי  
 יִשִּׁירוּ עָתָה הָרְנָנִים.

רְאִינוּ אִז בְּמִישׁוֹר  
 מִתִּים מְגֹאֲלִים בָּדָם,  
 וּבִמְקוֹם מִתִּים נִשְׁכְּבוּ  
 עָתָה דוֹדָאִים יִפְרְחוּ שֵׁם.

מי יחשוב ומי יאמר  
מקום זה לשדה מערבה,  
אשר לפני ימים אחדים  
עליו מצולת דם נשפכה?

(פעשט תרס"א)

### על מות ילד (תאניה)

כלית זה שעשועיך הקטנים,  
הבן יקיר! מה-מהרה כליתם!  
אחרונה שחקו פניך, וחמנת  
הסיר מעליהם שושניך הנפים.  
לא לבדך הלכת, אך אמנם  
נשאת גם חדות אבותיך,  
וגם עשר פרחי התקנה נשאת.

מי יאמר לך, כי זה אור היום?  
הה! מי יעירך עוד מתרדמתך?  
יבפוך אבותיך ויצעקו "עודה בגנו!  
עודה, אהבתנו, בגנו הרף וגאנה!"  
לריק הכל, אתה לא תשמע דברים:  
תישן ולא יבהלך חלומות,  
תישן ולא יאיר לך עוד הבקר.

אֶדְ עֶצְבוֹן אֶל יָגַע בְּעַפְרָה,  
 מוֹתֶדָּ קָל הָיָה יוֹדָּ בְּמוֹ  
 קָרָן חֲזוֹי אֲשֶׁר נֶאֱסַף לְמְרוֹמִים.  
 שְׁמַחוֹת וְעַמְלִים יִאֲסְרוּנוּ לְאַרְיֵן  
 נִתְאַוָּה לְמוֹת וְגַם גִּרְגֹז מִפְּגוֹי,  
 אֶתָּה עֶבְרַתָּ עָלָיו וְדִרְבָּדָּ בְּטוֹחַ.

הָהָ! אִם בְּלִילוֹת דּוּמְיָה וְיִשְׁלֹחַ  
 יִתְרָאוּ הַכְּכָבִים בִּיפְעֶת גִּגְהָם,  
 הִתְבּוֹא לְהִבִּיא בְּרָכָה לְאַחוּתִיךָ?  
 הִתְרָאָה בְּחִלּוֹמוֹתֶיהֶם בְּחֻצוֹת לֵיל  
 לְפָרֵשׁ גַּם עֲלֵיהֶם מְנוּחַת רְקִיעַ?  
 בֹּא גֵא וְחִבֵּק אֶחִידָא וְאַחוּתִיךָ,  
 תִּגְשֵׁק גֵּא רוּחֶךָ אֶת־פְּגִיחֶם;  
 וְחִנָּמִים אֲשֶׁר נוֹתְרוּ מִחַיִּיד  
 הִשָּׁב גֵּא לְאַבוּתִיךָ, הִמָּה יִחַד  
 יְחִיו כִּימֵי שְׁנוֹתֶיךָ הַנִּגְרָעִים,  
 וְעַד אֲשֶׁר יִזְרוּ פְּרָחִים עַל עַפְרָה  
 דָּאָה גֵּא אֶתָּה כְּמִלְאָד מִגִּין עֲלֵיהֶם.

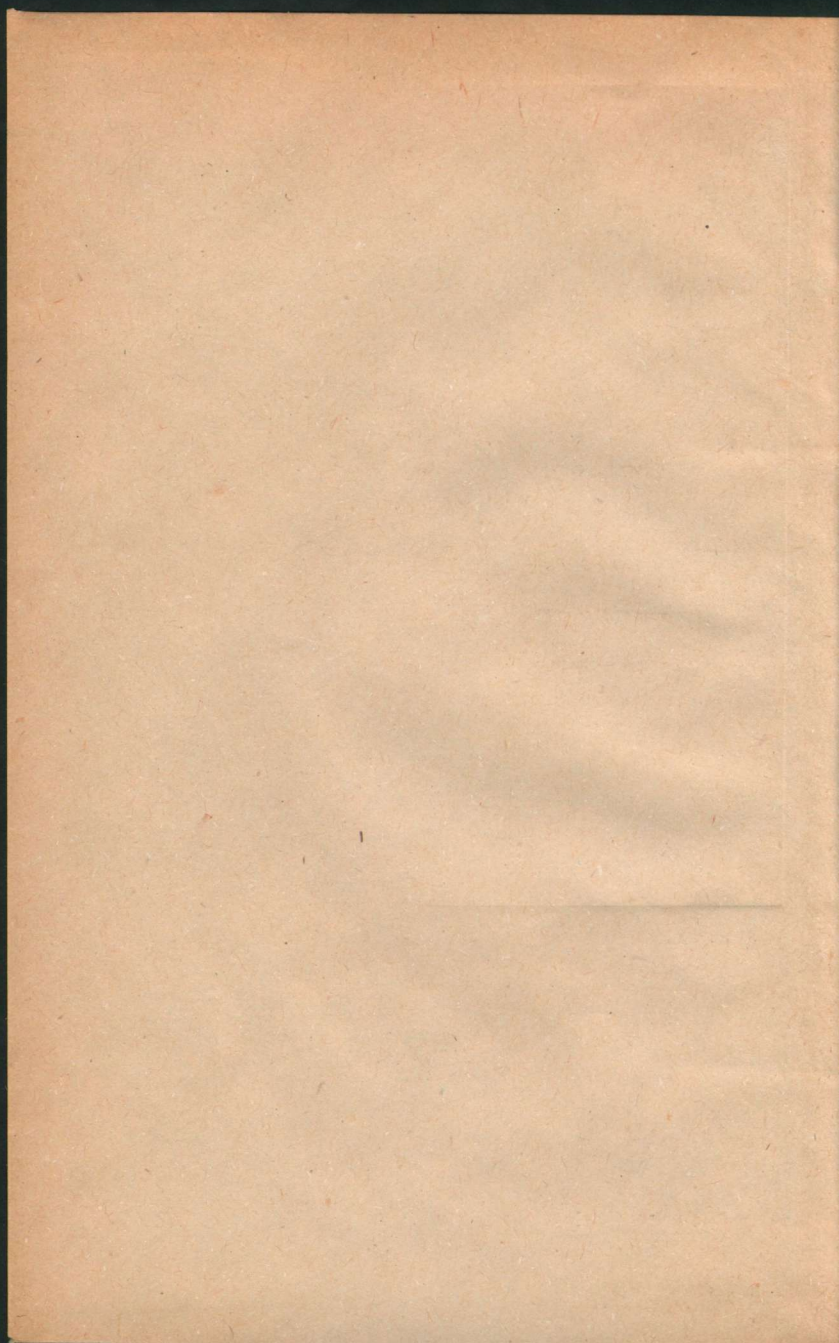
(גאלגאץ תרס"א)

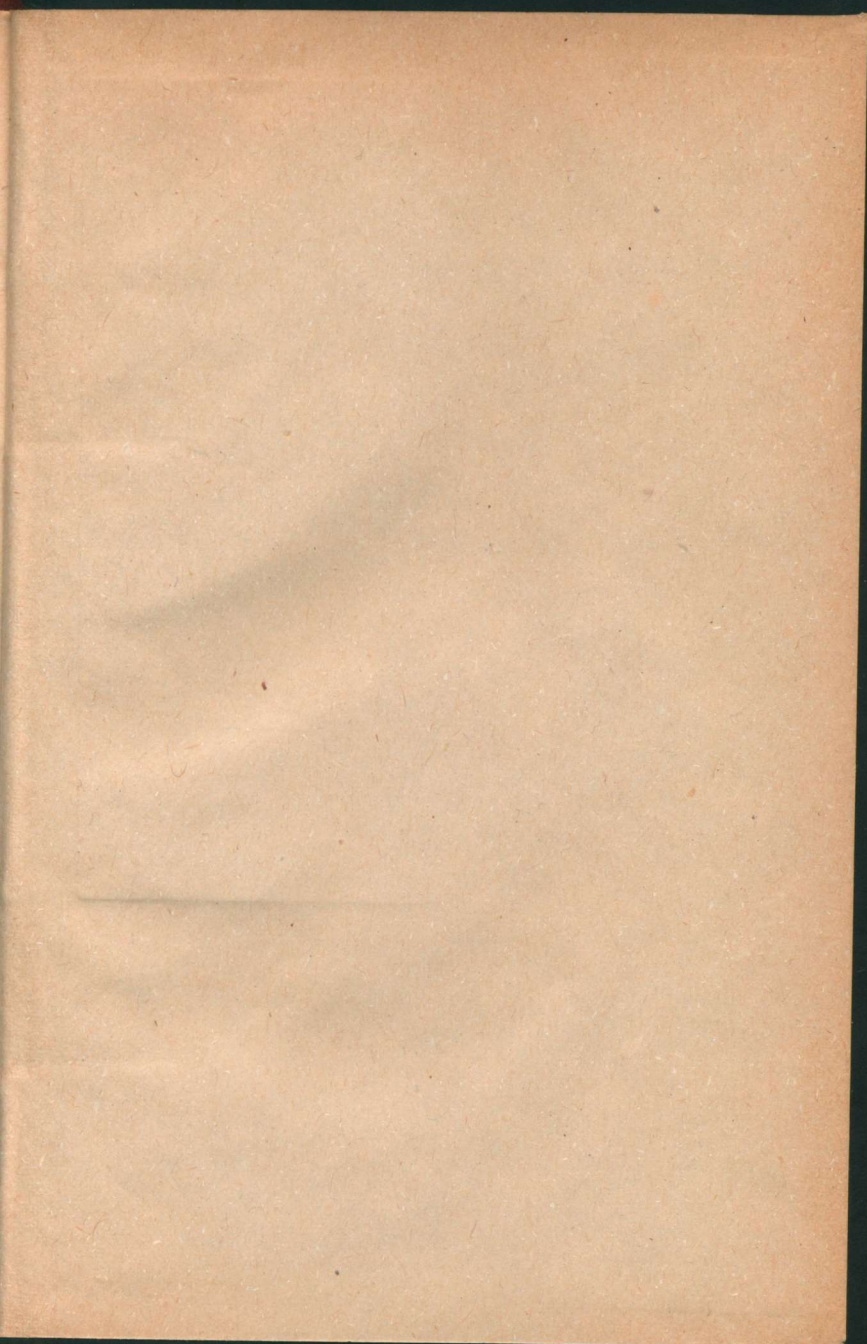
803.720

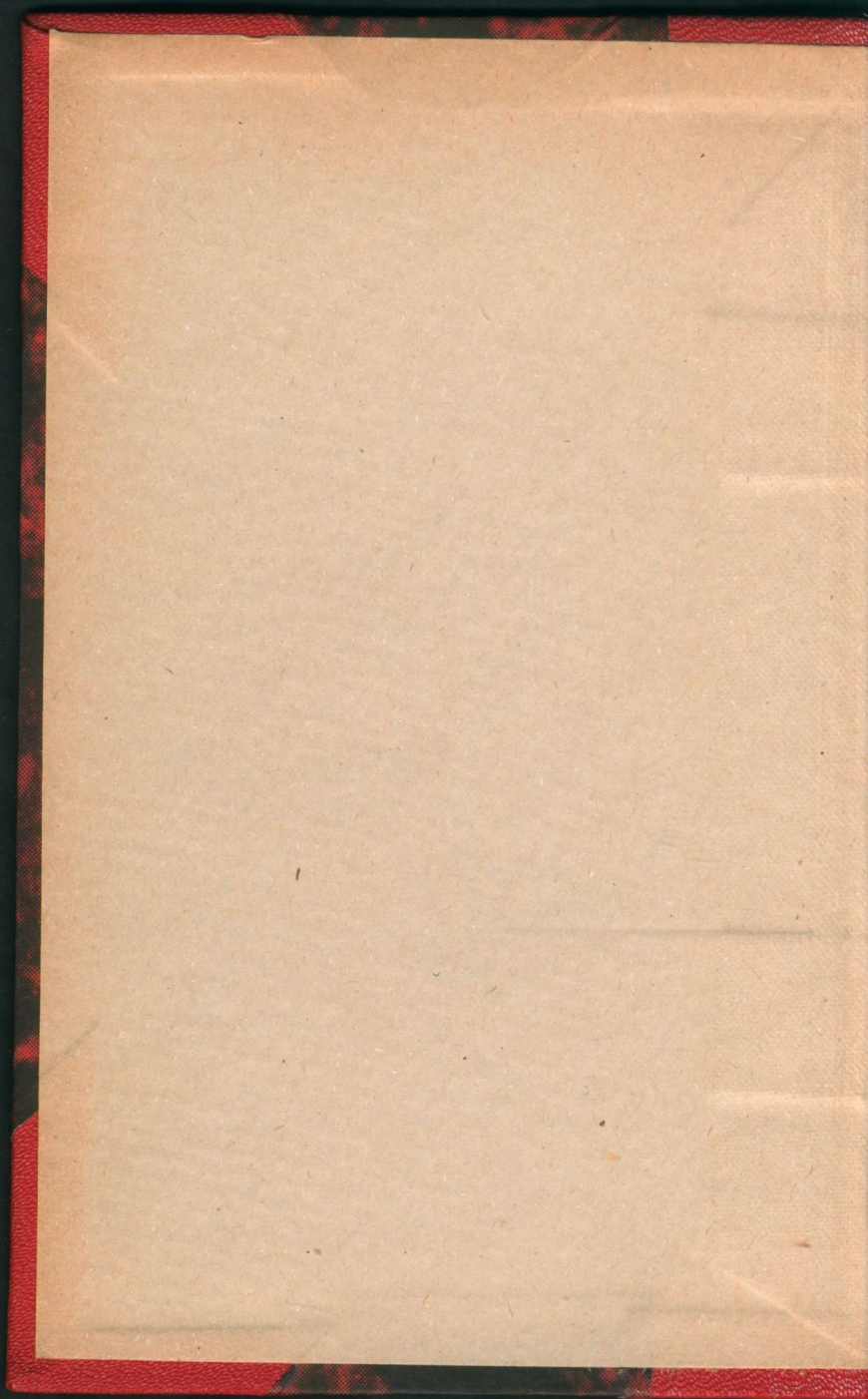
33-4819  
hiang

## תוכן

5—6	למנצח בנינינות
7	למורי
8—31	ענל הזהב
34—42	שעיר המשתלה
44—46	שירת הנעלים
46	לתלמידי
47	תודה על מנחה
48	לזכרון לרעי
48	לאיש פשק שפתיו
49—50	זכרון פעשט
51—52	התפלה
53—56	לכו נא ונוכחה
57—59	ברכה
59	על מכתב
60	תודה
61	ל . . .
62	לישבי עיר
63	תהלה
64—67	המנצח (אראן)
68—73	אהבת הים
74—76	המר ואשין (פטפי)
J6—78	מי יחשב (פטפי)
78—79	על מות ילד (ווערעשמרטי)







003.720

